Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X Seria II-a Nr. 1562 | 4 PAGINI — 20 BANI | Miercuri 5 mai 1954

Armă ascuțită și puternică a partidului

Aniversarea apariției „Pravdei" a devenit pentru oamenii muncii de pretutindeni sărbătoarea internațională a presei comuniste. In această zi — 5 Mai — oamenii muncii, oamenii cinstiți își exprimă dragostea și încrederea lor în presa comunistă, luptătoare neobosită pentru triumful cauzei comunismului, pentru libertatea și fericirea întregii omeniri muncitoare.

Făurită și educată de Lenin și Stalin presa sovietică în frunte cu „Pravda" a devenit arma cea mai ascuțită și cea mai puternică a partidului, un înflăcărat propagandist, agitator și organizator colectiv al maselor în lupta pentru doborîrea orînduirii capitaliste, pentru construirea socialismului și comunismului.

Drumul parcurs de presa sovietică în frunte cu „Pravda" sub conducerea Partidului Comunist al Uniunii Sovietice — este un drum plin de victorii și de luptă neobosită în slujba ideilor marxism-leninismului.

Izvorul forței invincibile a presei comuniste consta în consecventul său spirit partinic, în conducerea sa de către partid, în indestructibila sa legătură cu masele. De aceea presa comunistă este o puternică armă de luptă a milioanelor de oameni ai muncii, un mijloc de educare și mobilizare a maselor sub steagul de luptă al partidului proletariatului, un năprasnic șuvoi de foc aruncat în pozițiile de luptă ale burgheziei.

Presa comunistă al cărei stegar este neobosita „Pravda" propagă în lume atotbiruitoarele idei ale lui Marx, Engels, Lenin și Stalin: o trăsătură caracteristică a presei comuniste este înaltul său conținut ideologic, bogăția sa de idei, puternicul său rol educativ.

Presa comunistă este presa adevărului — este slujitorul cel mai fidel al adevărului — pentru că clasa căreia ea îi slujește nu se teme de adevăr, ci dimpotrivă are drept condiție a victoriei cunoașterea și răspîndirea adevărului. Un contrast izbitor există între presa comunistă și presa trusturilor imperialiste. Din coloanele presei burgheze se răspîndește duhoarea putrefacției orînduirii capitaliste, ideile canibalismului și ale urii față de oamenii simpli și cinstiți. Ea este o presă mercenară și slujește intereselor obținerii unui profit maxim, exploatării sîngeroase, batjocoririi și măcelăririi milioanelor de oameni ai muncii. Venalitatea presei burgheze a atins apogeul în coloanele celor mai mari ziare din S.U.A. Cu o isterie demnă de stăpînii săi presa burgheză din S.U.A. ațîță instinctele cele mai josnice și sălbatice, vrea să transforme tineretul american în fiare ucigașe și îndeamnă la război amenințînd să distrugă omenirea cu ajutorul bombelor atomice și cu hidrogen.

Tot mai mulți oameni cinstiți însă din țările capitaliste nu se lasă prostiți și înspăimîntați de această presă ucigașă. Ei văd în presa comunistă din țările lor pe sfătuitorii și prietenii lor adevărați. Ei urmează cu încredere cuvîntul presei comuniste și progresiste pentru că știu că aceasta indică calea adevărată, a viitorului lor liber și fericit.

Cauza cea mai arzătoare a presei comuniste mondiale, pentru care ea nu precupețește nici o forță, este mobilizarea maselor de milioane de oameni cinstiți în lupta pentru apărarea păcii. In timp ce murdara presă burgheză vrea să creeze în lume o psihoză a războiului, să dea foc omenirii, presa comunistă duce în mase cu calm și fermitate chemarea nobilă pentru pace, pentru prietenie între popoare, pentru libertate și progres.

In țara noastră cuvîntul presei comuniste — în rîndul căreia a militat și militează activ și presa comunistă de tineret — răsună cu putere de zeci de ani. El a chemat cu înflăcărare la luptă masele de oameni ai muncii în anii de grea asuprire ai regimului burghezo-moșieresc să dărîme zidurile orînduirii capitaliste. Presa comunistă a purtat atunci în mase cuvintele partidului de îmbărbătare, de mobilizare la luptă și de încredere în victorie.

Partidul nostru a făurit și educat presa comunistă după exemplul presei sovietice. Presa noastră urmează cu fermitate drumul străbătut de „Pravda", de presa sovietică.

In anii de după eliberarea patriei noastre, presa comunistă a mobilizat masele la luptă pentru făurirea regimului de democrație populară, pentru zdrobirea clasei moșierilor și clasei capitaliștilor.

Astăzi partidul nostru pune în fața presei comuniste sarcini mari și de răspundere de a mobiliza poporul sub steagul partidului la măreața operă de construire a socialismului și de apărare a păcii.

Presa comunistă din țara noastră educă masele de oameni ai muncii în spiritul patriotismului înflăcărat, al internaționalismului proletar, al prieteniei între popoare, în spiritul devotamentului și dragostei fierbinți pentru cauza partidului, cauza comunismului.

Presa comunistă de la noi a mobilizat și mobilizează poporul nostru în lupta activă pentru apărarea și menținerea păcii. Presa noastră comunistă se află astăzi angajată în bătălia pentru îndeplinirea sarcinilor trasate de plenara lărgită a C.C. al P.M.R. din august 1953, de a dezvolta pe toate căile agricultura, industria bunurilor de larg consum de a lupta pentru înflorirea întregii economii naționale și a obține un avînt al creșterii nivelului de trai al poporului.

Presa comunistă arată poporului nostru că singura cale pentru obținerea unui avînt al economiei naționale și al creșterii nivelului de trai este lupta tuturor oamenilor muncii pentru ridicarea producției și productivității muncii, pentru reducerea prețului de cost, economisirea materiilor prime, a combustibilului etc. pentru descoperirea și folosirea la maximum a rezervelor interne, lupta pentru buna gospodărire a întreprinderilor.

Presa noastră educă neîncetat oamenii muncii în spiritul vigilenței revoluționare, învățîndu-i să urmărească atenți uneltirile criminale ale dușmanilor regimului nostru și să le zădărnicească acțiunile.

O manifestare a grijii partidului nostru față de tineret este și larga dezvoltare pe care a luat-o presa de tineret de la noi din țară. Pentru tineret se editează astăzi 9 ziare și reviste, precum și un număr considerabil de cărți.

„Scînteia tineretului" organ central al Uniunii Tineretului Muncitor — urmează cu consecvență drumul indicat de partidul nostru, de principiile leniniste care stau la baza activității întregii prese comuniste. „Scînteia tineretului" se inspiră din bogata experiență a „Comsomolscaii Pravda", și luptă pentru a fi așa cum a indicat marele Stalin ziarului „Comsomolscaia Pravda"... un clopot vestitor care să trezească pe cei ce dorm, să înviorеze pe cei obosiți, să îndemne pe cei rămași în urmă, să biciuiască birocratismul din instituțiile noastre, să dezvăluie lipsurile din munca noastră, să scoată la iveală succesele construcției noastre, contribuind astfel la formarea oamenilor noi, a noilor constructori ai socialismului, a noii generații de tineri și tinere, capabili să înlocuiască vechea gardă a bolșevicilor".

Străduindu-se să contribuie la educarea comunistă a tinerei generații „Scînteia tineretului", urmînd exemplul „Scînteii", păstrînd mereu vie conducerea de către partid, luptă pentru a ridica necontenit nivelul său ideologic și politic la cerințele noilor sarcini, pentru a fi mereu mai aproape de tineret și a se adresa tineretului cît mai simplu, mai accesibil și în forme cît mai tinerești.

Urmînd exemplul presei sovietice și al „Scînteii", „Scînteia tineretului" se străduiește să strîngă zi de zi legătura cu masele largi ale tineretului. La redacția noastră sosesc zilnic sute de scrisori din cele mai îndepărtate colțuri ale țării. Tinerii se adresează ziarului lor cu dragoste fiind încredințați că cererile lor vor fi ascultate, bucuriile lor vor deveni bucuriile tineretului din întreaga țară, că în „Scînteia tineretului" ei vor găsi un prieten și un sfătuitor apropiat. Ziarul nostru s-a străduit și face eforturi pentru a crește din rîndurile celor care i se adresează zilnic cît mai mulți corespondenți voluntari activi. „Scînteia tineretului" a organizat numeroase consfătuiri cu cititorii săi, iar zilnic, prin scrisori, primește observații critice și propuneri cu privire la activitatea și conținutul său.

Pentru ca „Scînteia tineretului" să pătrundă cît mai adînc în rîndurile tineretului, comitetele regionale, raionale, orășenești și ale organizațiilor de bază U.T.M. au datoria de onoare de a depune o susținută muncă politică pentru răspîndirea ei, să mărească continuu mișcarea corespondenților voluntari și să folosească cît mai larg ziarul în munca lor.

Făcînd un bilanț al activității lor cu ocazia sărbătoririi presei comuniste ziarele noastre se străduiesc să ridice nivelul muncii lor pe trepte și mai înalte pentru educarea și mobilizarea mai activă a poporului în lupta condusă de partid pentru construirea socialismului și făurirea unei vieți fericite în patria noastră.

Presa comunistă din întreaga lume se află în primele rînduri ale luptei pentru pace, democrație și socialism.

Trăiască presa comunistă mondială luptătoare activă pentru cauza fericirii și libertății întregii omeniri muncitoare — pentru cauza comunismului.

Cea de a VIII-a ediție a ștafetei de marș a „Scînteii tineretului"

Duminică 9 mai 1954, se va desfășura pe distanța Breaza-București cea de a VIII-a ediție a tradiționalei competiții sportive ștafeta „Scînteii tineretului".

Piese de schimb pentru agricultură

Colectivul de muncitori, tehnicieni și ingineri de la I.M.S.-Roman, hotărîți să dea un sprijin efectiv S.M.T.-urilor și gospodăriilor agricole de stat pentru obținerea unei recolte bogate de cereale la hectar, și-a sporit eforturile în întrecerea socialistă, reușind să dea cantități însemnate de piese de schimb.

Astfel, ei au livrat S.M.T.-ului Roman 40 bucăți pistoane, 24 segmenți compresie, 36 ghiduri de supape și 4 chiulase. La S.M.T. Iugani au fost livrate 112 buc. piese ca suporturi, capace, axe de direcție, roți pentru curea, șuruburi melc etc.

De asemenea S.M.T.-ului Aiud i-au fost livrate 4 chiulase și 136 bucăți diferite piese pentru tractoare I.A.R. și K.D. 35.

Pe lîngă aceste S.M.T.-uri patronale, întreprinderea I.M.S. a mai livrat piese de schimb și altor S.M.T.-uri și gospodării agricole de stat din țară.

Astfel, la S.M.T. Huși, regiunea Iași, au fost livrate 4 bucăți plăcuțe Vidia și 8.700 kg. oțeluri speciale pentru scule.

In fruntea întrecerii socialiste pentru sporirea producției de piese de schimb, s-au situat tinerii fruntași strungari din brigada de calitate condusă de utemistul Hek Talic și cei din brigada lui L. Fruchman, care folosind din plin timpul de lucru și aplicînd în permanență metoda sovietică Antonina Jandarova, au reușit să depășească zilnic norma de producție cu 30—50 la sută, dînd lucrări de bună calitate.

Corespondent
M. TIMOFTE

Produse de larg consum

CRAIOVA (de la corespondentul nostru **Sîrbu Oprea**). — Fabrica „Jiul" din orașul Balș, regiunea Craiova, produce numeroase obiecte de uz casnic și acestea sînt cumpărate cu încredere de oamenii muncii, fiind de bună calitate. Printre produsele fabricate aici, se găsesc mașini de gătit, vase de fontă, sobe de încălzit, fiare de călcat, calapoade trepied pentru cizmărie etc.

Muncitorii tineri și vîrstnici, tehnicienii și inginerii acestei fabrici au pornit cu multă hotărîre să-și sporească succesele obținute pînă acum. Ei s-au angajat să fabrice noi produse ca: godine, scripeți pentru fîntîni etc.

Intensificînd întrecerea socialistă, care cuprinde majoritatea muncitorilor, s-a reușit ca planul să fie realizat și depășit la unele sortimente. De pildă, planul la fiare de călcat a fost realizat în proporție de 191 la sută, la calapoadele trepied cu 102 la sută, iar la mașinile de gătit cu 104 la sută.

De asemenea și la alte produse, cum ar fi la sobe, planul a fost realizat în proporție de peste 98 la sută.

In scopul reducerii prețului de cost al produselor fabricate, muncitorii fac inovații, raționalizări și luptă contra risipei de materiale. De pildă, utemistul Mitru Constantin, turnător, a făcut o raționalizare la micșorarea cutelor la rame și plite pentru mașinile de gătit. Această raționalizare a dus la economisirea de fontă și cocs, care aduce anual economii de 2.155 lei. Asemenea raționalizări au fost făcute și de către muncitorii Rățoi Petre, Pascu Nicolae și alții.

Toate acestea au făcut ca prețul de cost să fie redus la produse cu 2 la sută față de anul trecut.

Toate forțele pentru executarea la timp a lucrărilor agricole de primăvară

Insemnate succese în munca mecanizatorilor de la S. M. T. Reghin

Colectivul de mecanizatori de la stațiunea de mașini și tractoare Reghin, Regiunea Autonomă Maghiară, a obținut succese importante în munca pentru executarea în bune condiții agrotehnice a lucrărilor agricole de primăvară. Pînă la sfîrșitul lunii aprilie, sarcinile de producție pentru campania de însămînțări au fost depășite cu 54 la sută. Totodată, prin folosirea rațională a carburanților, stațiunea a economisit peste 6.000 kg. motorină.

Dorința de a executa în condiții bune și la vreme lucrările a cuprins deopotrivă pe toți tractoriștii. Pentru realizarea mai devreme a acestei sarcini, tractoriștii au aplicat la arături și însămînțări metoda graficului orar. In această muncă s-au distins în mod deosebit brigada nr. 4, condusă de Francisc Molnar, care a depășit planul pe campanie cu 91 la sută și a economisit 1.153 kg. motorină, brigada nr. 6, condusă de Ion Csete, care a obținut o depășire de plan de 57 la sută și a economisit 2.000 kg. motorină și brigada condusă de Emil Hurdoucă, care odată cu depășirea prevederilor planului cu 22 la sută a economisit 2.270 kg. motorină.

Printre tractoriștii fruntași se află de asemenea, Francisc Dănilă, care lucrînd pe ogoarele țăranilor muncitori din comunele Rusii-Munți și Maiorești a depășit prevederile planului cu 71 la sută, precum și tractoriștii Pavel Pop și Gheorghe Sucin, care în această perioadă au realizat cîte două norme zilnice.

La S. M. T. Sînnicolaul Mare

Mecanizatorii de la S.M.T. Sînnicolaul Mare, regiunea Arad, au obținut frumoase realizări în campania însămînțărilor de primăvară. Pînă la 20 aprilie, planul de producție pe întreaga campanie a fost îndeplinit în proporție de 104,7 la sută.

S-au evidențiat în mod deosebit tractoriștii din brigada 10-a care și-au realizat planul în proporție de 133 la sută. Această brigadă, condusă de tractoristul Ioan Frățuț, a realizat o economie de 1.350 litri de carburanți. O altă brigadă care a muncit cu avînt pentru terminarea la timp a campaniei este brigada 4-a, condusă de Ion Galetar. Brigada a îndeplinit planul în proporție de 119 la sută realizînd totodată o economie de 1.249 litri de carburanți. Planificîndu-și mai bine munca, brigada 6-a a realizat planul în proporție de 113 la sută și a economisit 1.280 litri carburanți.

La S.M.T. Sînnicolaul Mare s-a dat în această perioadă o luptă continuă pentru obținerea titlului de „cel mai bun tractorist". Sînt acum bine cunoscuți tractoriștii Ion Moț, care a realizat planul în proporție de 395 la sută, obținînd o economie de 350 litri motorină, Ion Focaci, care a realizat planul în proporție de 372 la sută cu o economie de 700 litri motorină și Dumitru Bilea, care a realizat planul în proporție de 369 la sută, economisind totodată 640 litri de motorină.

Față de realizările obținute, tractoriștii din această stațiune au reușit să cîștige în medie lunar 1.300 — 1.600 lei.

In momentul de față, tractoriștii de la S.M.T. Sînnicolaul Mare dau un sprijin deosebit țăranilor muncitori cu gospodării individuale pentru a-și termina la timp și în bune condițiuni însămînțările. (Agerpres)

Pentru a asigura o recoltă bogată de porumb, membrii gospodăriei agricole colective „Drum Nou" din satul Sîrbi — raionul Bîrlad, aplică metoda avansată a însămînțării în cuiburi așezate în pătrat. In acest scop ei și-au construit un marcator.
Iată-i în fotografie pe colectiviști marcînd terenul în vederea însămînțării.

Cel mai bun tractorist din regiunea Hunedoara

Tînărul Dan Damian, de la S.M.T.-Mercurea, a citit în ziar despre întrecerea pentru titlul de cel mai bun tractorist.

Și a rămas pe gînduri privindu-și tractorul abia cu cîteva minute în urmă gresat și curățat după normativ.

— Ce spui „murgule" pornim și noi în întrecere? Hai că n-o fi chiar așa greu.

Peste cîteva minute, duduitul motorului spintecă liniștea zorilor.

*

Au fost și zile ploioase și însorite. Uneori tractorul trebuia să stea mohorît în curtea gospodăriei colective din Daia Romînă, sub șopronul peste care cădea o burniță măruntă a ploilor din aprilie. Pe o astfel de vreme nu se putea ara. Era însă destul timp ca să-și primească tractorul îngrijirea cea mai bună. Dan Damian îi desfăcea piesele, le curăța și le punea grijuliu la loc.

A doua zi, din zori pînă seara, tractorul răsturna brazde lungi și adînci. Erau și zile cînd grupatul și curățatul motorului îi lua tractoristului mai mult timp. Atunci timpul de lucru se prelungea și noaptea.

Conducînd tractorul pe brazdă Damian se gîndea mereu. Judeca în minte ce fel de tractorist trebuie să fie acela care se va numi „cel mai bun". Din cînd în cînd își arunca ochii în urmă cercetînd adîncimea și calitatea arăturii, apoi trăgea cu urechea, atent, la bătăile regulate ale pistoanelor.

Cu un tractorist care-l purta atîta grijă, K.D.-ul trăgea din zi în zi mai repede plugul.

Intr-o zi colectiviștii l-au bătut pe umăr și i-au spus:

— Bună arătură ne faci Damiane. La toamnă tot pe tine te-om cere.

Toată ziua a lucrat vesel. I se părea că satul întreg îl urmărește din ochi, îndemnîndu-l așa, așa, Damiane...

Dar cea mai mare bucurie a lui nu venise încă. Ea a dat năvală în inima lui, într-o zi cînd i-a fost adusă vestea că și-a îndeplinit planul cu 256 la sută și că este cel mai bun tractorist din regiune. Era o zi de lucru dar n-a fost alta care să însemne pentru el mai mare sărbătoare.

I se părea că toți oamenii vor să-i spună: „Datorită ție vom avea mai multă pîine". Primii caiși înfloriți erau în ziua aceea mai primăvăratici.

Pregătindu-și sculele cu care se va apuca de curățat și gresat tractorul după normativ i-a murmurat K.D.-ului:

— Știi, ce-am făcut noi „murgule"? Uite îți spun eu: Am ajutat să fie mai multă pîine, fii mîndru...

MIHAIL CARAMFIL

Colectiviștii în fruntea muncilor agricole

(De la corespondentul nostru pentru reg. București, **Burcuș Ioan**). — Raionul Slobozia din regiunea București e printre raioanele fruntașe la însămînțări. In acest raion folosirea din plin a timpului favorabil, a tuturor atelajelor și mașinilor necesare pentru efectuarea diferitelor munci agricole de primăvară, se bucură de o mai mare atenție. In întregul raion s-a terminat semănatul culturilor din prima epocă și s-a început semănatul celor din a doua epocă. Pînă la 24 aprilie s-au semănat în raionul Slobozia 1591 hectare de porumb, 85 hectare cu fasole și 158 hectare cu diferite culturi leguminoase. Primii la însămînțările de primăvară sînt colectiviștii. Membrii gospodăriilor agricole colective din comunele Scînteia și Muntenii Buzău au semănat întinse suprafețe de porumb în cuiburi așezate în pătrat. Această metodă agrotehnică a fost aplicată cu mult succes și de către colectiviștii din comunele Slobozia - satul Slobozia nouă, Mărculești, Ograda, Traianu și Grivița.

La semănatul porumbului se situează în frunte țăranii muncitori din comuna Scînteia care pînă la 24 aprilie au semănat 843 hectare. Ei sînt urmați de cei din comunele Valea Ciorii, Amara și Gheorghe Lazăr.

In regiunea Cluj mecanizatorii execută la timp lucrările agricole

In stațiunile de mașini și tractoare din regiunea Cluj se desfășoară larg întrecerea socialistă pentru executarea în cel mai scurt timp a însămînțărilor din primăvara acestui an. Pînă la sfîrșitul lunii aprilie, mecanizatorii din S.M.T.-urile regiunii au realizat planul de producție pe întreaga campanie în proporție de 95 la sută.

In stațiunile de mașini și tractoare, unde a fost organizată temeinic folosirea întregii capacități de lucru a mașinilor și tractoarelor, s-au obținut însemnate depășiri de plan. Mecanizatorii de la S.M.T.-Bistrița au terminat de mult lucrările contractate cu gospodăriile colective, întovărășirile agricole și țăranii muncitori cu gospodării individuale, realizînd prevederile planului în proporție de 165 la sută. De asemenea, S.M.T.-Cîmpia Turzii a obținut o depășire a prevederilor planului de 31 la sută. Brigăzile nr. 6, 7 și 8 de la S.M.T.-Bistrița, printr-o bună organizare a muncii, au dobîndit depășiri de plan de 108—134 la sută, iar brigăzile nr. 4, 5 și 6 de la S.M.T.-Cîmpia Turzii și-au depășit sarcinile de producție pe campanie cu 68—88 la sută.

Și la celelalte S.M.T.-uri din regiune sînt brigăzi de tractoriști care au obținut realizări frumoase. La S.M.T.-Dej brigada a 4-a a îndeplinit planul de producție în proporție de 160 la sută, iar la S.M.T.-Surduc, brigada a 7-a a obținut o depășire a sarcinilor de plan de 85 la sută.

Printre fruntași la arături și însămînțări se situează de asemenea tractoriștii din brigăzile nr. 14 de la S.M.T.-Luduș, nr. 5 de la S.M.T.-Șieu-Odorhei și nr. 3 de la S.M.T.-Aiud, care au dobîndit depășiri de plan de 3—53 la sută.

Arînd și însămînțînd mari suprafețe de teren peste prevederile planului, mecanizatorii din stațiunile de mașini și tractoare dau un ajutor însemnat luptei colectiviștilor, țăranilor muncitori întovărășiți și celor cu gospodării individuale, pentru sporirea producției agricole.

(Agerpres)

Au terminat însămînțările

HUNEDOARA (de la corespondentul nostru). — Antrenați în întrecerea patriotică țăranii muncitori din comuna Apoldul de Jos, raionul Sebeș au terminat în zilele de 28—29 aprilie însămînțările de primăvară. Printre primii care au terminat însămînțările au fost țăranii muncitori Drăgoi Ilie, Ciurea Ilie, Darabaț Nicolae și alții.

Colectiviștii de la G.A.C. „Partizanul Roșu" au însămînțat floarea-soarelui, cartofii și porumbul în cuiburi așezate în pătrat. Pentru aplicarea acestei metode au muncit cu multă însuflețire colectiviștii Generan Ilie, Boica Vasile și alții. Țăranii muncitori din această comună sînt hotărîți să execute la timp și în bune condițiuni lucrările de întreținere pentru a asigura producții sporite pe tarlalele însămînțate.

In căutarea lui Nichita

Săvenii sînt ceea ce se numește un raion agricol. Dealuri domoale, cîmpii, case mici, înghesuindu-se din cînd în cînd în sate, și-un sătuleț mai răsărit, tîrgul, sau centrul raionului.

Dacă prinzi cursa ce pleacă din zorii zilei de la Botoșani, mai poți ajunge la Săveni schimbînd trenul pentru vreo căruță găsită întîmplător și folosind, pînă la urmă, neprețuita calitate a propriilor tale picioare.

Coborînd în gara Ungureni, ești pe teritoriul raionului Săveni. O gară mică, absolut stingheră între dealurile golașe, ca mai toate gările de pe valea Jijiei. Străin de locuri, nu se poate să nu încerci un sentiment de însingurare. Bate-un vînt îmbîcsit de praf, un impiegat în uniformă își hrănește gîștele pe linia I, de peste dealuri vine-un zvon dogit de clopot. Toate acestea sînt, drept vorbind, mărunte și plictisitoare.

Dar dacă vrei să știi în ce fel de raion ai intrat, privește bine lîngă gară unde uniforme ca înălțime, simplitate și culoare, se întind două magazii. Construcții simple, din scînduri vopsite în alb, acoperite cu carton presat și dat cu catran. Construcții lungi, late, turtite sub acoperișul diform, pe lîngă care se plimbă doi paznici ronțăind floarea-soarelui.

Aici e baza de recepție. Tot soiul de cereale, porumb, floarea-soarelui, mazăre, cartofi, se depozitează aici aduse cu autocamioane hodorogite de hîrtoapele legendare, cu căruțe trase de căluți pitici, ori de carele lungi, cu boii suri, moldovenești. Trenuri lungi se-ncarcă de aici și pleacă prin patrie. Magaziile acestea, întinse de-a lungul căii ferate, văruite-n alb, prost construite, mi-au părut un imens și copleșitor grafic de producție al raionului agricol.

Căutîndu-l pe mecanizatorul Nichita Ioan, tractorist la S.M.T. Săveni, am văzut, întîi și-întîi, baza de recepție. Cînd spun c-am ostenit mergînd de-a lungul magaziilor pline, spun tot. Aici se cuprinde și omagiul meu pentru cei de pe valea Jijiei, care asudă, strîng pîinea și trimit țării din belșugul lor: iată, tovarăși, bucurați-vă, am avut un an bun.

Ș-am pornit după Nichita.

Să-mi îngăduie cititorii o digresiune oarecum lirică. Vreau să povestesc scurt despre corespondentul care-și caută eroul viitorului reportaj. Ințelegeți, afli că Nichita Ioan și-a îndeplinit în numai cîteva zile planul și l-a depășit. A lucrat peste două norme și merge înainte. In tren, înghesuit între un referent care duce raportul la raion și-un moșneag care-i duce două găini unei nepoate căsătorite c-un ceferist, te frămînți: cum o fi Nichita? Nichita habar n-are de existența ta pe lumea asta și tu ți-l închipui: scund, vînjos, mînjit de ulei, cu ochi luminoși. Nu se poate să aibă alt tractor decît K.D.

Il vezi pe o tarla. Soarele coboară în asfințit și pe fundalul măreț al apusului, în pulberea de aur, Nichita brăzdează cîmpia pustie, îi pregătește marea taină a încolțirii și fertilității. Ești nerăbdător, de Nichita depinde doar viitorul tău reportaj. Cum o fi Nichita, cum trăiește el?

Inchei aici digresiunea. Vreau să povestesc două fapte.

Brigada de tractoriști a stațiunii Săveni trimisă la „Dimitrie Cantemir", unde am ajuns căutîndu-l pe Nichita și unde nu l-am găsit, mănîncă de cîteva zile pîine cu marmeladă. Lucrează din zori pînă-n noapte pe tarlalele unui raion bogat și mănîncă pîine cu marmeladă.

Există mîncări calde și altele reci, mîncări bine gătite și mîncări afumate, prea sărate ori cu puțin piper, mîncări cu sos și fripturi în sînge. Dar să susții că marmelada cu pîine e o mîncare, înseamnă să susții o prostie. După masă, ca desert, se poate lua dimineața la ceai, merge. Seara, mă rog, dacă-ți place. Dar să mănînci zile de-a rîndul doar pîine cu marmeladă, e pur și simplu inadmisibil.

Inainte de-a veni la Săveni, vizitasem S.M.T.-ul Dîngeni, primul din regiunea Suceava care și-a terminat planul lucrărilor de primăvară. Aici brigăzile, în cîmp, aveau bucătăria și bucătăreasa lor. In pulberea de aur a amurgului, se amesteca cu aburul pămîntului răscolit de cinci brăzdare și aburul unei ciorbe fierbinți și gustoase.

Nimic din ce are S.M.T.-ul Dîngeni nu-i lipsește celui din Săveni. Aceleași condiții. Un singur lucru lipsește la Săveni: dragostea pentru om, grija pentru el.

Șoltuz Gheorghe, cel care cu onoare conduce ca director S.M.T.-ul Săveni nu-i de loc dispus să recunoască aceasta. El le-a făcut doar tractoriștilor pînă și pijamale.

Da, le-a făcut. Și i-a trimis în campanie cu pijamale și marmeladă. Pijamalele pentru paradă, pentru raportul pe care-l va înainta mai sus. Marmelada pentru tractoriști.

Te cuprinde o tristețe adîncă. Cum pot șefii din Săveni să tolereze asemenea batjocură.

O dai însă dracului de tristețe: mînie se cere aici.

Li se trimit tractoriștilor, conserve de carne de porc. Peste 8 lei cutia și ajung doar pentru o masă. Directorul ridică din umeri: tractoriștii nu vor să cumpere.

Poate le place numai marmelada? Le place pe dracu!

Nu l-am găsit în prima zi pe Nichita. Terminase lucrul într-un loc și plecase în altul. Am găsit însă alți eroi pozitivi — și iată al doilea fapt pe care vreau să-l povestesc.

Nichita, vestit în întreaga regiune pentru victoriile sale, candidatul la titlul de „cel mai bun tractorist", e pe punctul să fie întrecut. Nichita a realizat planul primei decade cu 196,5 la sută, Cojocaru Gheorghe cu 187,2 la sută, iar lui Petrușcă Vasile îi mai trebuiau cîteva procente și-i întrecea pe amîndoi.

Ce oameni minunați, de aur. Aspri în aparență, gingași la suflet, de fapt, entuziaști. Abia ieșiți din copilărie și s-au maturizat. De-acolo patria primește și darul lui Cojocaru, și-al lui Petrușcă Vasile. Numele lui Nichita e aproape celebru, ei însă sînt necunoscuți. Și se întrec, rîd, cîntă, și mecanizează agricultura, construiesc socialismul la sate.

Cine nu știe să se poarte cu asemenea oameni nu se poate ascunde în dosul pijamalelor. Grija față de om nu e o lozincă pentru zile mari, e o lege pe care n-are nimeni, în țara aceasta, dreptul s-o calce.

Conducerea S.M.T.-ului Săveni a lăsat, în iarna trecută, să piară porcii gospodăriei anexe. Porci cu care ar fi trebuit hrăniți, la prețuri foarte convenabile, tractoriștii plecați în campanie. Și aceasta e un fapt.

Urăsc iubitorii de vorbe goale, pe cei care se bat cu pumnii în piept și ne țin din drum cu vorbăria lor de paradă, ca să-și ascundă micimea faptelor. Disprețuiesc pe cei care se bagă peste tot, se cațără sus, se pricep și să tundă cîini și să mulgă găini.

Cînd Cojocaru și Nichita și Petrușcă dau norme după norme, cînd sute de mii de astfel de oameni, cînd milioane cred în partid și-i împlinesc voința trecînd peste toate greutățile, noi sîntem mari, sîntem puternici.

Dar cînd lui Cojocaru și lui Nichita și lui Petrușcă li se întîrzie lefurile pentru că s-a îmbătat contabilul stațiunii, și li se dă pîine cu marmeladă pentru că diverși directori contabili, magazineri și alții care iau chenzină pentru asta nu vor să-și bată capul să se zbată, trebuie să ne încruntăm și să tălem răul din rădăcină.

Nici într-a doua zi nu l-am putut găsi pe Nichita. Știam că e la Glodul Alb și m-am bronzat pe cîteva dealuri, dar — necunoscător al locurilor, — nu i-am găsit tarlaua.

M-am întîlnit însă cu colectiviști din Săveni, cu țărani din Vlăsinești. Erau oameni simpli și cinstiți, care nu lasă iarna să piară porcii, măcar că n-au ajuns la pijamale, încă. Țăranii aceștia îl știau pe Nichita și-l stimau. Il cereau să vină el, pe ogoarele lor. Il iubeau și-aveau încredere în munca lui.

Nu știu dacă Nichita e scund, vînjos, dar sînt sigur că-i mînjit de ulei, și că are ochii luminoși. Sînt sigur că-n toamna care va veni va fi nevoie să se mai clădească magazii la Ungureni. Iar cei de la S.M.T. Săveni care se bat cu pumnii în piept pentru dragostea lor față de om, sînt sigur că li se va astupa gura cu marmeladă.

EUGEN MANDRIC

Presa comunistă – stegar al luptei pentru pace și socialism

„Trebuie să transformăm presa — și o vom transforma — dintr-un organ de știri de senzație, dintr-un simplu aparat de relatare a noutăților politice... într-un instrument de reeducare economică a masei, într-un instrument de informare a masei asupra felului în care trebuie să fie organizată munca în chip nou".

V. I. LENIN

Corespondenți activi ai „Scînteii tineretului"

Sînt numeroși tineri muncitori, țărani muncitori, intelectuali, elevi, studenți care pun mîna pe condei pentru a scrie ziarului. O scrisoare trimisă ziarului, apoi încă una și legăturile dintre tineri și ziar se întăresc.

Corespondentul activ sesizează ceea ce este mai actual, mai nou. El se orientează în culegerea și selecționarea faptelor. Corespondențele sale cuprind nu numai relatarea realizărilor, ci dezvăluie și lipsurile cu curaj, în mod necruțător. Materialele trimise de corespondenții voluntari sînt interesante nu numai prin bogăția faptelor ci și prin forma în care ele sînt redactate.

Iată trei dintre numeroșii corespondenți activi ai ziarului nostru:

La redacție sosesc multe scrisori de la uzina mecanică din Cîmpina, regiunea Ploești. Le scrie utemistul Ioan Dăuș.

Ințelegînd adevăratul rost al corespondentului voluntar, tovarășul Ioan Dăuș a popularizat prin scrisorile trimise „Scînteii tineretului" experiența înaintată a tovarășilor săi de muncă, realizările obținute de ei și a criticat lipsurile manifestate în muncă.

Corespondent combativ, Ioan Dăuș a scos la iveală, scriind ziarului, numeroase defecțiuni manifestate fie în uzină, fie la unele întreprinderi și instituții din oraș, criticînd totodată cu curaj pe cei care se făceau vinovați de aceasta.

Majoritatea scrisorilor trimise de tovarășul Ioan Dăuș au apărut în paginile ziarului, tov. Ioan Dăuș dovedindu-se prin aceasta a fi unul dintre cei mai activi corespondenți voluntari.

* *

Utemistul Marin I. Ștefan, secretarul organizației de bază U.T.M. din comuna Leu, regiunea Craiova, este cunoscut și prețuit atît de tineri cît și de vîrstnici. Il știu cu toții ca pe un utemist vrednic de toată încrederea, care participă activ la frămîntările satului și la rezolvarea lor. Il mai cunosc țăranii muncitori din comună, tineri sau în vîrstă, ca pe un activ corespondent de presă, care scrie ziarului cu regularitate, atît despre realizările de seamă înfăptuite de ei, cît și despre lipsurile lor.

Mai existau în rîndul țăranilor muncitori unele practici învechite în ce privește întreținerea culturilor? Utemistul Marin Ștefan a scris ziarului nostru criticînd pe cei care rărițau porumbul, nerespectînd astfel regulile agrotehnice. Se desfășura în comună cu succes munca pentru îndeplinirea planului de colectări? Marin Ștefan a scris și despre aceasta evidențiind pe țăranii muncitori care au fost printre primii la predarea cotelor. Totodată el a demascat pe chiaburul Pintilie V. Firinea care a încercat să se sustragă de la predarea cotelor către stat.

Tovarășul Marin Ștefan a scris „Scînteii tineretului" și despre căminul cultural construit prin autoimpunere și despre multe alte realizări din comuna Leu – realizări despre care au aflat astfel numeroși tineri cititori ai țării noastre.

* *

Tovarășul Jean Piciu, activist al comitetului raional U.T.M.-Giurgiu, regiunea București, este unul dintre cei mai activi corespondenți voluntari ai ziarului „Scînteia tineretului". Mereu în mijlocul tineretului și cunoscîndu-i din plin frămîntările, tovarășul Piciu a scris deseori ziarului despre viața și munca tinerilor din raion, despre realizările lor. Despre contribuția pe care tinerii din orașul Giurgiu au adus-o la construirea noului parc au aflat tinerii din întreaga țară dintr-o scrisoare a tov. Piciu. La fel și despre activitatea pe care agitatorii utemiști din oraș au desfășurat-o în timpul campaniei alegerilor de deputați în sfaturile populare.

In numeroase alte scrisori tovarășul Piciu a scos la iveală și a criticat unele lipsuri ce s-au manifestat în diferite domenii de activitate ale vieții obștești, lipsuri care, în urma sezisărilor trimise, au fost remediate.

Raportăm cititorilor

Cu prilejul zilei de 5 mai. Ziua presei comuniste, ziarul „Scînteia tineretului" raportează cititorilor săi rezultatele muncii redacției cu scrisorile de la 1 ianuarie la 5 mai 1954.

In această perioadă s-au adresat ziarului prin scrisori, mii de corespondenți din rîndurile tineretului. Tineri petroliști și mineri, strungari și tractoriști, țesătoare și lucrători din comerț, colectiviști și țărani muncitori, ingineri și oameni de știință, învățători și educatori, elevi și studenți, funcționari, activiști ai U.T.M. au trimis ziarului „Scînteia tineretului" în această perioadă 9791 scrisori, față de 9368 în perioada corespunzătoare a anului trecut.

In ultimele luni ale anului 1953 și ianuarie—februarie a.c. un număr de 698 de scrisori sosite la redacție au tratat despre problema prieteniei și a dragostei.

Unele dintre corespondențele primite pe această temă au fost publicate în coloanele „Scînteii tineretului" la rubrica „Este oare aceasta dragoste adevărată?".

Majorității corespondenților li s-a răspuns la scrisorile trimise. Ei au fost îndrumați cum să alcătuiască o corespondență bună de publicat: aceasta a ajutat la creșterea calității scrisorilor sosite în redacție. Un număr de peste 584 scrisori au fost publicate.

Mai sînt totuși un număr de 250 scrisori la care redacția încă nu a răspuns în mod operativ.

Corespondenții ziarului nostru au relatat în scrisorile lor nu numai realizările însemnate obținute de oamenii muncii, ci și lipsurile ce se mai manifestă în unele domenii de activitate.

Rezolvarea pînă la capăt a peste 500 sezisări a contribuit la înlăturarea acestor piedici în bunul mers al muncii.

Un număr de sezisări nu au fost încă rezolvate, pentru că unele organe de stat cărora le-au fost adresate n-au răspuns în termenul prevăzut de Hotărîrea Consiliului de Miniștri și a Biroului Politic al C.C. al P.M.R. sau au trimis răspunsuri superficiale.

Redacția ziarului nostru a inițiat în cinstea zilei de 5 mai un concurs „Pentru cea mai bună corespondență". El a stîrnit un viu interes în rîndurile tinerilor atît corespondenți cît și cititori ai „Scînteii tineretului". Pînă la 4 mai a.c. ne-au sosit un număr de 1362 scrisori cu specificație „Pentru concurs".

Pentru strîngerea legăturilor cu masele, în perioada 1 ianuarie—5 mai au fost organizate un număr de 13 consfătuiri cu corespondenții și cititorii în orașele Bacău, Bîrlad, Iași, Cluj, Baia Mare, în raioanele Arad, Filimon Sîrbu, Slobozia și Vatra Dornei, în regiunea Ploești, ca și la Atelierele Grivița Roșie, Industria bumbacului A și B. și uzinele Progresul-Brăila.

Anchetele organizate de „Scînteia tineretului" cum a fost cea intitulată „Pentru folosirea întregii capacități de lucru a tractoarelor" etc. și concursul organizat „pentru cea mai bună corespondență" au contribuit la creșterea numărului de corespondențe și la îmbunătățirea calitativă a scrisorilor primite.

Activitatea redacției în direcția muncii cu scrisorile se va îmbunătății și pe viitor: se vor trimite mai operativ răspunsurile la scrisori, se vor rezolva în termen sezisările oamenilor muncii și se vor organiza un număr mai mare de consfătuiri care vor duce la o și mai strînsă legătură a ziarului cu masele largi de cititori.

Colegiul de redacție al ziarului „Scînteia tineretului"

Scrisori către redacție

Vrem să fim corespondenți voluntari

Sînt mulți tineri care deseori cînd deschid paginile ziarului nostru și întîlnesc vești ale corespondenților voluntari din diferite colțuri ale țării se întreabă: oare eu n-aș putea scrie ziarului?

Unii din ei nu ezită mult. Ei se adresează direct ziarului știind că dacă la început corespondențele lor nu vor fi poate. tocmai bune, vor reuși totuși cu ajutorul redacției și a strădaniei lor, să scrie materiale care să vadă lumina tiparului.

Alții se sfiesc să scrie redacției și-și pun întrebarea: Voi putea să scriu un material care să apară în ziar? Experiența muncii altor corespondenți voluntari arată că prin muncă perseverentă greutățile începutului pot fi învinse.

Mulți sînt acei tineri care-și manifestă deschis dorința de a deveni corespondenți voluntari „Vreau să fiu corespondent voluntar"; cu aceste cuvinte își încep mulți tineri scrisorile pe care le adresează redacției. Redăm mai jos cîteva din ele.

Dragă redacție,

Aș vrea să trimit ziarului nostru „Scînteia tineretului" articole frumoase despre munca și viața tinerilor muncitori din întreprinderea noastră, despre realizările de seamă obținute de ei. Vreau să devin corespondent voluntar al ziarului „Scînteia tineretului"

Pînă acum n-am scris ziarului. Credeam că o să pot învăța multe lucruri interesante din munca colectivului de redacție al gazetei de perete din întreprindere, al cărui membru sînt și eu. Gîndeam că o să pot cunoaște după un timp despre ce să scriu, cum să scriu o corespondență, ce date să cuprindă ea etc. Din pricina lipsei de activitate a colectivului de redacție al gazetei de perete, n-am învățat însă aproape nimic din cele ce doream. Și pentru aceasta mă adresez ție acum, dragă redacție. Mi-am dat seama că voi învăța cel mai bine să scriu dacă voi munci în acest domeniu cu stăruință dacă voi persevera, învingînd primele greutăți, străduindu-mă să vă scriu despre cele mai interesante probleme și cît mai bine. Știu că se poate să nu reușesc din prima dată, dar mă voi strădui și pînă la urmă voi reuși să redau în rîndurile scrisorilor mele bogata viață și frămîntările tinerilor în mijlocul cărora trăiesc și muncesc.

ION C. STROE
ajustor la întreprinderea „Feroemail" din Ploești

★

Dragi tovarăși de la redacție,

Mă adresez pentru prima dată redacției ziarului nostru iubit „Scînteia tineretului" Doresc însă ca, de acum înainte, să scriu mereu redacției; eu vreau să păstrez o legătură mai strînsă cu redacția, să fiu corespondent voluntar al „Scînteii tineretului".

In primele scrisori mă gîndesc să scriu despre activitatea noastră, despre felul în care se desfășoară munca de învățătură în clasa noastră și despre activitatea organizației noastre de bază U.T.M. Voi scrie de asemenea și despre activitatea căminului cultural „Nicolae Bălcescu" din oraș la a cărui muncă particip și eu.

Sînt multe lucruri frumoase, multe realizări de seamă în orașul nostru, despre care voi scrie. Și mă voi strădui să ajut cît mai mult ziarul să oglindească în paginile sale viața tineretului din orașul nostru.

EMIL BREȚA
elev la Școala profesională nr. 1 M.E.E. din Tg. Mureș

★

Am citit în ziarul „Scînteia tineretului" multe articole și scrisori despre munca tinerilor din cooperative, despre realizările lor. Din munca multor tineri despre care a scris „Scînteia tineretului" noi tinerii de la cooperativa „Dumbrava" din comuna Baia de Criș, regiunea Hunedoara, am avut multe de învățat.

Sînt și la cooperativa noastră tineri care obțin realizări însemnate, care au o experiență bogată în muncă și de la care ar putea învăța mulți alți tineri muncitori din cooperative. Despre ei însă, despre munca și realizările lor, nu s-a scris de loc în „Scînteia tineretului". De ce? Pentru că noi nu am informat ziarul despre aceste realizări. Imi iau eu acum această sarcină. Vreau să țin o strînsă legătură cu ziarul nostru, să informez ziarul despre realizările înfăptuite în comuna noastră. Vreau să arăt tinerilor din țara întreagă, prin ziar, cum muncesc tinerii din cooperativa și din comuna noastră, ce realizări și ce lipsuri au etc.

Știu că n-am să scriu, de la început, chiar bine. Eu mă voi strădui însă să scriu din ce în ce mai bine.

NICOLAE ȘTEFAN,
planificator la cooperativa „Dumbrava" din comuna Baia de Criș, regiunea Hunedoara.

★

Scriu ziarului nostru drag pentru prima oară. Nu sînt obișnuit a scrie articole pentru ziar, însă am multe de povestit ziarului. De aceea, m-am hotărît să devin corespondent voluntar. Vreau să vă arăt ce se petrece nou în viața țăranilor muncitori din comuna mea, vreau să arăt cum datorită sprijinului partidului și cu ajutorul frățesc al clasei muncitoare, țărănimea muncitoare își făurește un trai nou.

Corespondențele mele vor vorbi despre lupta pentru o recoltă bogată, pentru asigurarea pîinii poporului. De asemenea cred că va trebui să scriu ziarului despre tinerii din comună, despre organizația noastră U.T.M., despre contribuția lor în muncă.

Sînt multe probleme pe care doresc să le tratez în viitoarele mele corespondențe. Imi dau seama că nu îmi va fi prea ușor. Insă, cu ajutorul redacției, cred că voi învinge greutățile începutului și voi putea deveni un corespondent activ al ziarului „Scînteia tineretului".

LUCACHE DUMITRU
G.A.S Albești — raionul Trusești regiunea Suceava

Conducerea de către partid — principiul de bază al presei comuniste

Se împlinesc astăzi 42 de ani de cînd a apărut „Pravda", gloriosul stegar al ideilor Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, al ideilor lui Marx, Engels, Lenin, Stalin.

Ziua de 5 mai, ziua apariției „Pravdei" bolșevice a devenit pentru oamenii muncii ziua presei comuniste, ziua de cinstire a uriașului aport pe care presa îl aduce luptei revoluționare a proletariatului. Presa comunistă a devenit astăzi în mîna partidelor proletariatului o însemnată forță de luptă. Glasul presei comuniste răsună azi în lume puternic și curat, chemînd popoarele la lupta plină de abnegație cu putreda orînduire burgheză, pentru zidirea unei vieți drepte și fericite.

Un model de slujire ideală a intereselor proletariatului, de luptă neobosită pentru cauza comunismului, își găsește presa comunistă internațională în presa sovietică, condusă și educată în permanență de Partidul Comunist al Uniunii Sovietice.

Drumul parcurs de presa sovietică de la nașterea sa este un drum glorios, plin de mărețe victorii și învățăminte, este drumul unirii și mobilizării la luptă a proletariatului și maselor asuprite din Rusia țaristă, drumul victoriei proletariatului în revoluția socialistă, drumul construirii cu succes a socialismului și pășirii cu fermitate pe calea către comunism.

Intemeind presa comunistă, Lenin a conceput-o ca o tribună de luptă intransigentă împotriva orînduirii capitaliste și a trădătorilor proletariatului ca o schelă cu ajutorul căreia să fie construit partidul revoluționar al proletariatului, ca cel mai puternic mijloc prin care partidul vorbește cu clasa muncitoare în fiecare zi, ca cel mai elastic aparat cu ajutorul căruia partidul stabilește trainice legături spirituale cu clasa muncitoare.

Primul pas în construirea partidului proletariatului a fost făcut așa cum a indicat Lenin prin întemeierea unui ziar combativ — prin întemeierea „Iscrei" leniniste.

Definind de la început locul și rolul presei în lupta revoluționară a proletariatului Lenin și marele continuator al operei sale, I. V. Stalin au stabilit că ea este cea mai ascuțită armă de luptă revoluționară, este centrul muncii politice în mase.

De aceea P.C.U.S. a acordat de la început cea mai mare atenție muncii sale cu presa. Conducătorii cei mai de seamă ai partidului au desfășurat o muncă susținută în cadrul ziarelor partidului, au îndrumat și condus îndeaproape presa.

La baza întregii activități a presei comuniste stă celebra formulă a lui Lenin că „Ziarul nu este numai un propagandist colectiv și un agitator colectiv, ci și un organizator colectiv". Prin această formulă Lenin stabilea de la început profundul spirit partinic de care trebuie să fie pătrunsă presa comunistă și drumul neabătut pe care ea trebuie să-l urmeze.

Prin spiritul partinic de care trebuie să fie pătrunsă presa comunistă se înțelege în primul rînd faptul că ziarul nu poate și nu trebuie să fie indiferent față de lupta care se duce în societate între clasele sociale, față de lupta dintre forțele reacțiunii și forțele progresului, că ziarul comunist trebuie să se situeze pe pozițiile clasei muncitoare și să slujească aceste interese. Presa comunistă este, după cum se știe, un luptător de nădejde pentru victoria intereselor de clasă ale proletariatului; ea nu-și ascunde apartenența sa de clasă, ci dimpotrivă, își face datoria de onoare din faptul că se află în slujba intereselor clasei celei mai înaintate și mai revoluționare, a clasei care are în fața sa viitorul.

Prin spiritul partinic al presei comuniste Lenin a înțeles că ziarul trebuie să se afle în slujba ideilor celor mai înaintate, în slujba ideologiei proletariatului, să propage neobosit în masele largi ale celor ce muncesc socialismul științific, să lămurească prin aceasta din punct de vedere teoretic toate chestiunile legate de lupta de clasă, să lumineze în fiecare zi toate cotiturile mișcării muncitorești, să facă o vie agitație în mijlocul maselor pentru fiecare luptă care trebuie dată cu burghezia, să mobilizeze și să organizeze toate forțele celor asupriți în măreața bătălie pentru victoria revoluției socialiste.

Fiind o tribună, o armă puternică de luptă a partidului proletariatului, presa comunistă poartă pecetea acestui partid. Partidul clasei muncitoare s-a format ca un partid revoluționar, combativ și intransigent, ca un detașament temerar care a condus cu curaj, plin de îndrăzneală și neînfricat masele populare cele mai largi în cea mai măreață luptă revoluționară. Presa comunistă se deosebește și ea prin aceste înalte calități: cuvîntul presei comuniste se caracterizează printr-un înalt conținut ideologic, printr-un caracter combativ, agitatoric ea se află într-o permanentă ofensivă. Intr-un permanent „...război serios, necruțător, cu adevărat revoluționar..." împotriva a tot ceea ce reprezintă forțele reacționare ale trecutului. Aceste înalte calități ale presei comuniste sînt trăsături ale profundului său spirit partinic.

Datorită tocmai spiritului său partinic a devenit presa comunistă o forță însemnată a luptei revoluționare a proletariatului, o armă de temut pentru exploatatori și lacheii lor. Presa comunistă păstrează neștirbit acest spirit partinic datorită conducerii sale permanente și îndeaproape de către partid. In conducerea de către partid stă izvorul principal al tuturor succeselor obținute de presa comunistă.

Un alt izvor al forței presei comuniste îl constituie legăturile sale cu masele largi de oameni ai muncii. Milioane de fire leagă ziarele comuniste de masele cărora ele li se adresează. In această privință presa comunistă urmează indicația leninist-stalinistă că una din îndatoririle cele mai de seamă ale ziarului este de a fi cît mai aproape de masa muncitoare, de a avea posibilitatea unei influențări permanente asupra ei. Tocmai din această legătură cu masele își trage presa comunistă seva ei sănătoasă și proaspătă. După cum partidul proletariatului ar degenera și ar fi condamnat pieirii dacă ar pierde legătura cu masele, tot așa și ziarul comunist s-ar transforma într-o armă ruginită și nefolositoare dacă s-ar întoarce cu fața de la mase. Presa comunistă este o presă scrisă de masele largi și pentru masele largi de oameni ai muncii. În coloanele ei își găsesc loc problemele cele mai actuale și de viață ale celor ce muncesc. Din rîndul cititorilor săi, ziarele comuniste își făuresc zi de zi o armată de corespondenți. Marea armată a corespondenților presei comuniste informează zilnic ziarele asupra luptei și victoriilor mișcării revoluționare, ea exprimă gîndurile și sentimentele milioanelor de oameni ai muncii, cerințele maselor față de presa comunistă, ea arată pulsul luptei proletariatului. In acest sens corespondentul muncitor și țăran este comandant al opiniei publice proletare.

Una dintre caracteristicile cele mai de seamă ale presei comuniste și în același timp un izvor al forței cuvîntului său constă în faptul că ea este presa adevărului. Slova ziarului comunist oglindește numai adevărul; ea vorbește maselor deschis și cinstit, fără ocolișuri și ascunzișuri, le arată greutățile și pericolele luptei, îmbărbătîndu-le în același timp și mobilizîndu-le la luptă.

Presa comunistă nu se teme de adevăr deoarece adevărul și viitorul este de partea proletariatului și oricît de greu ar fi momentul, victoria finală în luptă, tot proletariatului îi va reveni. Adevărul presei comuniste izvorăște din faptul că ea se află în slujba ideologiei proletariatului — a științei legilor de dezvoltare a naturii și societății, a științei revoluției maselor asuprite și exploatate, a științei victoriei socialismului din toate țările, a științei construirii societății comuniste.

Ziaristul comunist este un slujitor devotat al cauzei proletariatului; el și-a închinat întreaga viață idealului înalt al comunismului. Ziaristul comunist este educat de partidul clasei muncitoare și se caracterizează prin înalte trăsături morale: devotamentul nemărginit față de poporul său, înalta sa principialitate, cinstea, adevărul, lupta neobosită și încrederea nestrămutată în victoria comunismului.

O deosebire fundamentală există între presa comunistă și presa burgheză. Presa burgheză se află în slujba intereselor marilor trusturi și concerne imperialiste. Corupția și venalitatea, minciuna și înșelătoria, fățărnicia și perfidia sînt trăsăturile caracteristice ale ziarelor burgheze. Presa burgheză face propaganda politicii criminale a monopolurilor, susține cele mai reacționare măsuri ale imperialismului, împroașcă cu noroi mișcarea progresistă, defăimează și calomniază cu furie turbată pe oamenii cinstiți, progresiști, pe luptătorii cei mai devotați ai libertății popoarelor — pe comuniști. Presa monopolurilor propăvăduiește azi cu demență un nou măcel mondial și urlă ca apucată de isterie cînd aude cuvîntul pace. Țesînd și întreținînd în mod perfid o atmosferă de groază, o isterie războinică, presa burgheză, la ordinele stăpînilor săi, urmărește să prindă în mrejele minciunii masele populare, să le înșele și să le atragă într-un nou război mondial.

Dar presa comunistă din țările aflate încă sub jugul capitalului, luptă neobosit, cu fermitate să destrame această plasă lipicioasă și otrăvitoare de minciuni, demască cu hotărîre marasmul și venalitatea presei burgheze și politica nebunească a stăpînilor acestei prese, politică de înrobire, jefuire și distrugere a lumii, mobilizînd poapoarele la lupta activă pentru pace, democrație și libertate.

In țara noastră presa comunistă luptă în slujba proletariatului de zeci de ani pentru libertatea și fericirea popoarelor.

Partidul nostru călăuzit de învățătura marxist-leninistă și de experiența gloriosului Partid Comunist al Uniunii Sovietice a creat încă în anii ilegalității o presă de partid cu ajutorul căreia să mobilizeze poporul la bătăliile revoluționare împotriva burgheziei. Adresîndu-se poporului nostru muncitor prin articolul de fond al primului număr al „Scînteii", partidul sublinia marele rol pe care trebuie să-l joace presa în lupta sa: „Fără un organ central prin care să îndrumeze, organizeze și conducă această luptă, partidul nu este în stare să-și îndeplinească sarcinile sale. Gazeta partidului este cu atît mai necesară, cu cît membrii partidului și toți muncitorii revoluționari au nevoie să cunoască linia partidului în toate chestiunile care se pun la ordinea zilei". Din primele zile ale existenței presei comuniste din țara noastră partidul a pus la baza activității ei principiul leninist al partinității.

De la început „Scînteia" și celelalte organe de presă comuniste s-au situat pe pozițiile spiritului de partid, luptînd neobosit pentru cauza clasei muncitoare, pentru triumful ideilor comunismului.

Partidul nostru a fixat de la început „Scînteii" și celorlalte organe comuniste de presă, sarcina de a merge cu consecvență pe drumul străbătut de „Pravda".

Alături de „Scînteia", în anii cruntei ilegalități, un aport de seamă a adus luptei revoluționare a proletariatului și presa comunistă de tineret, creată și educată de partid. Astăzi, în condițiile regimului de democrație populară, cînd în fața poporului nostru stau sarcinile de construire a orînduirii socialiste, rolul și sarcinile presei cresc enorm. Sarcina principală — după cum spune Lenin — a presei în perioada de trecere de la capitalism la comunism, este de a face educația maselor pe bază de exemple vii, concrete luate din toate domeniile vieții.

Partidul Muncitoresc Romîn, a fixat și fixează presei sarcinile care îi revin în fiecare etapă a luptei revoluționare a clasei noastre muncitoare.

„Partidul nostru conducînd presa se ghidează după indicația lui Lenin care spunea că în perioada trecerii la construirea societății socialiste presa trebuie să fie... „Primul și principalul nostru mijloc pentru ridicarea autodisciplinei oamenilor muncii și pentru părăsirea vechilor metode de lucru care nu sînt bune de nimic, sau a metodelor de eschivare de la muncă din societatea capitalistă, trebuie să fie o presă care să scoată la iveală lipsurile vieții economice ale fiecărui colectiv de muncă, să înfiereze fără cruțare aceste lipsuri, să dezvăluie în mod fățiș toate plăgile vieții noastre economice și să apeleze astfel la opinia publică a oamenilor muncii în scopul vindecării acestor plăgi."

Sub conducerea partidului presa noastră comunistă în frunte cu „Scînteia" a devenit tocmai un asemenea mijloc principal de educare comunistă a maselor, de mobilizare a poporului la lupta pentru zidirea temeliilor socialismului.

Presa sprijină fără rezerve linia politică a partidului, explică maselor justețea politicii partidului și le mobilizează în lupta pentru îndeplinirea ei.

O mare importanță acordă presa noastră organizării maselor în lupta pentru îndeplinirea planului cincinal, luptei pentru îndeplinirea sarcinilor trasate de plenara lărgită a C.C. al P.M.R. din august 1953. Sînt publicate zilnic materiale care antrenează pe oamenii muncii în întrecerea socialistă și dau avînt acestei metode comuniste de construire a socialismului.

Prin coloanele presei sînt popularizate pe larg metodele fruntașilor noștri în producție, sînt răspîndite experiențe înaintate în organizarea muncii, sînt sprijinite inițiativele patriotice ale inovatorilor și fruntașilor în producție, sînt mobilizate masele țărănimii muncitoare să studieze și să aplice metodele agro și zootehnice înaintate. Ziarele acordă azi o mare atenție luptei pentru dezvoltarea producției agricole și terminarea la timp și în bune condițiuni a campaniei agricole de primăvară. Un rol însemnat în dezvoltarea rapidă a economiei, științei și culturii țării noastre îl joacă însușirea și aplicarea înaintatei experiențe în producție și înaltelor cuceriri ale științei și tehnicii sovietice, pentru a căror răspîndire presa nu precupețește nici un efort.

Una dintre temele principale ale presei este lupta partidului nostru pentru întărirea continuă a alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, — temelia regimului nostru de democrație populară.

Presa noastră comunistă ține seama de învățătura marxist-leninistă, că lupta de clasă în perioada trecerii la socialism nu se stinge, ci dimpotrivă se ascute mereu și îndeplinește sarcina de frunte dată de partid de a ține mereu trează și a dezvolta vigilența politică a oamenilor muncii, demascînd uneltirile dușmănoase ale exploatatorilor, ale celor răsturnați de la putere și ale agenților lor.

Nu există domeniu de activitate — economic, cultural, de stat — din care presa să nu oglindească eforturile și munca constructivă pașnică a poporului nostru — în care ea să nu ducă cuvîntul partidului, să nu-și exercite rolul său de organizator, mobilizator și educator colectiv.

In țara noastră presa este un factor cultural de prim ordin. Ea răspîndește în mase ideologia cea mai înaintată, știința și cultura cea mai înaintată, dezvoltă conștiința politică, ridică nivelul ideologic și cultural al oamenilor muncii, sădește setea de cultură a poporului, combate prejudecățile, misticismul, demască teoriile și ideologia burgheză, otrăvită. Ea luptă pentru a cimenta și mai temeinic prietenia între minoritățile naționale și poporul romîn, pentru a distruge naționalismul și șovinismul, pentru făurirea unității moral-politice a poporului nostru.

Partidul a învățat presa comunistă că alături de sarcina de sa bază de a lupta pentru victoria socialismului în patria noastră stă și sarcina nobilă de a lupta pentru pace, pentru prietenia între popoare. Ziarele popularizează pe larg politica de pace a U.R.S.S. și a celorlalte țări din lagărul democrației și socialismului, lupta eroică a popoarelor din țările capitaliste și coloniale și demască politica clicilor agresive imperialiste în frunte cu cele din S.U.A., mobilizînd în același timp poporul nostru la o luptă și mai activă pentru apărarea păcii și întărirea patriei noastre.

In țara noastră, în anii regimului de democrație populară, sub conducerea partidului a luat naștere și s-a dezvoltat o presă comunistă de tineret. Presa Uniunii Tineretului Muncitor pentru tineret și copii, urmează tradițiile eroice ale presei comuniste de tineret care a apărut în anii ilegalității sub conducerea P.C.R. și constituie un ajutor al partidului în opera de educare comunistă a tinerei generații.

Urmînd exemplul „Scînteii" și învățînd din experiența presei de tineret a P.C.U.S., în primul rînd din exemplul „Comsomolscăi Pravda", fiind străbătută ca de un fir roșu de principiul partinității și pășind cu stricțenie conducerea sa de către partid, presa comunistă de tineret și copii de la noi din țară a reușit să ridice activitatea sa pe trepte mai înalte, să obțină o seamă de succese și să cîștige încrederea și dragostea maselor largi ale tineretului și copiilor. Cu toate realizările obținute însă de presa de tineret și copii, în munca ei se mai manifestă totuși numeroase lipsuri.

Presa de tineret și copii, va trebui să-și intensifice activitatea sa de educare comunistă a tinerei generații, să dezvolte în rîndurile tineretului și copiilor o nouă atitudine față de muncă, de învățătură, să sădească grija lor pentru proprietatea obștească, să mobilizeze mai puternic în producție tineretul din fabrici și de pe ogoare. Ea trebuie să-și ridice necontenit nivelul ideologic și politic.

★

Presa comunistă din țara noastră și-a cucerit astăzi o mare autoritate și se bucură de dragostea celor mai largi mase ale poporului nostru. Datorită faptului că presa a păstrat și întărit spiritul său partinic, a fost și este în permanență condusă și educată de Partidul Muncitoresc Romîn, ea a devenit o forță însemnată, o armă puternică și ascuțită în lupta poporului nostru pentru pace, democrație și socialism.

I. CRACIUN

Gazeta de perete – sprijin în ridicarea productivității muncii

Un mare rol au gazetele de perete în educarea tinerilor în spiritul atitudinii socialiste față de muncă, în lupta pentru sporirea productivității muncii.

Gazeta de perete „Avînt tineresc" din secția strungărie-vagoane a complexului Grivița Roșie — de pildă — a publicat un articol despre respectarea angajamentelor tinerilor. Utemistul Tîru Vasile — se arată în acest articol — s-a angajat în contractul de întrecere socialistă să depășească zilnic norma cu 50 la sută. Dar el nu numai că și-a îndeplinit angajamentul, dar l-a și depășit. Același lucru l-a realizat și utemistul Iordache Gheorghe care zilnic depășește norma cu 75 la sută. Autorul articolului din gazeta de perete arată că acești utemiști au reușit să-și îndeplinească angajamentul deoarece și-au organizat bine munca, și-au îngrijit bine locul de muncă după terminarea orelor de lucru. Totodată ei au folosit la maximum cele 480 de minute. Mai departe articolul tratează și despre cei ce nu-și respectă angajamentul, ca de exemplu utemistul Ștefănescu Florea, care se plimbă fără rost de la o mașină la alta. „Acesta este un timp mort, nefolosit rațional". Iată cauza pentru care tovarășul Florea nu-și îndeplinește angajamentele — arată articolul.

Intr-un alt articol din gazeta de perete utemistul Marin Ilie scrie despre doi utemiști care au răspuns cu multă dragoste chemării partidului de a pleca la sate pentru a contribui la ridicarea producției agricole.

In acest fel gazeta de perete este un adevărat mobilizator al tineretului în vederea îndeplinirii angajamentelor luate în întrecerea socialistă.

La atelierele „9 Mai" cînd intri în secția strungărie, poți vedea pe peretele din dreapta gazeta „Vorbește postul utemist de control". In mod deosebit atrage atenția articolul satiric intitulat „Spectacolele săptămînii", așezat în partea stîngă. „Vă recomandăm — se spune în articol — să vedeți spectacolul „Neisprăvitul". In rolul principal, utemistul Ionescu Gheorghe. El a luat două comenzi odată: ghiventarea unor șuruburi și executarea unor prezoane. A început să lucreze la șuruburi. Le-a lăsat pe jumătate. Apoi a început să lucreze la prezoane. Cînd i s-a cerut șuruburile, n-au fost gata pentru că lucra la prezoane. Și cînd i s-au cerut prezoanele, lucra la șuruburi. Și iată că nici una din comenzi nu era terminată. Astăzi Ionescu Gheorghe nu mai deține rolul principal al spectacolului „Neisprăvitul". Articolul l-a ajutat să muncească corect și ordonat.

Fie și numai aceste exemple arată cît de utile sînt gazetele de perete ca mijloc de extindere a experienței înaintate, ca armă de luptă împotriva lipsurilor, ca ajutor însemnat în lupta pentru sporirea productivității muncii.

D. FILIPOVICI

Cu o floare nu se face primăvară

Fiecare muncitor de la fabrica de postav din orașul Buhuși, ca și orice om al muncii din țara noastră, cunoaște azi ajutorul neprețuit pe care îl reprezintă metodele înaintate de lucru sovietice. Nu putem să ne îndoim că acest lucru îl știe și comitetul organizației de bază U.T.M. de la fabrica de postav Buhuși. Dar a ști și a aplica cele știute este cu totul alta. Aceasta se poate vedea chiar în fabrică. Comitetul organizației de bază U.T.M., deși cunoaște importanța metodelor înaintate și aportul pe care îl poate aduce aplicarea lor la mărirea productivității muncii și deci la sporirea producției de textile, face prea puțin în această direcție.

Analiza activității desfășurată de comitet și birourile organizațiilor de secție U.T.M. arată că există unele realizări în această direcție, dar prea puține.

Iată Țesătoria nord. Războaiele de țesut umplu cu vuietul lor întreaga sală. S-a împlinit o oră de la începutul lucrului. Fiecare țesătoare scrie cu creta pe tăblița din dreptul mașinii ei numărul metrilor de pînză țesuți în acest timp. Responsabila brigăzii utemiste, tovarășa Grosețu Aurica, trece de la război la război și copiază pe un caiet cifrele scrise pe tăblițe. Apoi se întoarce la locul ei și socotește. Da, norma de lucru pentru prima oră a fost îndeplinită. Aceasta înseamnă că producția se desfășoară ritmic. Așa e bine. Grosețu Aurica se apropie de graficul orar. Încă o dată un bec roșu se aprinde. Oră de oră becurile graficului orar se aprind vestind noi și noi succese. Cînd pleacă schimbul întîi, graficul e folosit de schimbul al doilea și apoi de cel următor. Aceste mici victorii au adus realizări însemnate, care cîntăresc nu puțin în lupta pentru belșugul celor ce muncesc. Iată de pildă că brigada lui Cociorba Ion și-a depășit planul cu 4 la sută, cea a lui Grosețu Aurica cu 3 la sută iar cea a lui Sloim Țîtra cu 5 la sută.

Cu o floare nu se face însă primăvară. Nu peste tot stau lucrurile astfel. În secția filatura nouă se află trei grafice orare. În mod normal aceste grafice ar trebui să fie folosite de 9 brigăzi, cîte trei brigăzi pe schimb pentru fiecare grafic. Dar situația e alta. De fapt nu e folosit decît un singur grafic, și acela în mod defectuos. Căci șeful de echipă Miron Gheorghe aprinde becurile pe baza unei socoteli aproximative și nu după un calcul temeinic. El motivează acest lucru, spunînd că nu toate ringurile au ceasuri care să arate numărul metrilor de fir depanați. Adevărul este că dacă ar exista o preocupare din partea comitetului U.T.M. s-ar putea stabili un sistem de calculare exactă a producției de fire date de fiecare brigadă pe oră. Dar nu există o asemenea preocupare. Nu există nici măcar grija pentru ca toate cele trei grafice să fie folosite aici sau în altă secție.

Lipsa de atenție pentru popularizarea și generalizarea folosirii metodelor înaintate se poate întîlni la tot pasul. În secția țesătorie nouă folosesc graficul orar doar un sfert din tinerii muncitori, deși nu este greu să fie încadrați cu toții în acest sistem de lucru care dă rezultate atît de bune.

Și la filatură, metoda Melnicov este aplicată de un număr redus de tinere. De asemenea, nu au fost create destule brigăzi de calitate. Nici metoda Antonina Jandarova precum și alte metode sovietice pentru realizarea de economii și reducerea prețului de cost nu sînt aplicate pe o scară destul de largă și în mod consecvent.

Ar fi nedrept să nu arătăm că s-au făcut unele experiențe pentru producerea unei cantități mai mari de produse textile din aceeași cantitate de fire și că s-au obținut unele realizări de seamă în această direcție, reușindu-se să se reducă simțitor deșeurile. Dar comitetul organizației de bază U.T.M. nu are dezvoltat în deajuns simțul noului, nu a sezisat importanța acestui lucru, nu a analizat posibilitățile de lărgire în rîndurile tinerilor textiliști a aplicării acestei metode.

Lucrurile stau astfel, fiindcă unii membri ai comitetului, în frunte cu tovarășul secretar, M. Grigore, se mulțumesc să facă declarații răsunătoare despre importanța metodelor înaintate, dar cînd e vorba de acțiune, bat pasul pe loc. Lipsa de grijă pentru această problemă se oglindește cel mai bine în atitudinea secretarului, care nu a studiat și nu cunoaște metodele sovietice specifice producției textile.

Desigur că și comitetul raional U.T.M. Buhuși ar putea să îndrume cum se cuvine în această direcție comitetul organizației de bază U.T.M. Dar activiștii și membrii biroului raional U.T.M. în frunte cu tov. Ungureanu Ion, deși vin în număr mare, poate prea mare și destul de des în fabrică, preferă să stea în sediul comitetului U.T.M. sau să se plimbe de colo pînă colo în loc să discute cu muncitorii, tehnicienii și inginerii problemele concrete ale producției. În loc să socotească cu creionul în mînă cum se aplică o anumită metodă, ce rezultate dă, ce posibilități de îmbunătățire a muncii există.

Dar se vede treaba că e mai ușor să zîmbești ca un conducător „cu popularitate" tinerilor și să le urezi „treabă bună" decît să-i ajuți în mod concret și competent.

Comitetul raional U.T.M. și comitetul organizației de bază U.T.M. să tragă concluziile care se impun, dar nu prin noi declarații, ci prin fapte. Și este acolo destul teren pentru fapte de muncă dintre cele mai frumoase.

B. DUMITRESCU
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Bacău

Cu dalta și ciocanul

Irina, Margareta și „Marinică"

Există un cîntec cu „Marinică", cunoscut unde vrei și unde nu vrei. Cred că atunci, la început, cînd Marinică și-a auzit cîntecul la megafon s-a făcut mai roșu ca jarul. Povestea acestui cîntec nu s-a sfîrșit, dar de atunci mulți tineri ca Marinică au devenit fruntași. Despre vreo Marie codașă nu există nici un cîntec. V-ați întrebat vreodată dacă sînt asemenea Marii? Sînt! Și cîte încă! Avem și noi cîteva. Sînt la noi, la fabrica „8 Mai" din Mediaș, două Marii. Lucrează în brigada de tineret de la secția marochinărie fină. Să le spunem pe nume: Lipot Margareta și Feher Irina.

Să zicem că e ora 7 dimineața și lucrul a început. Iată cele două Marii la locul de muncă.

Margareta scoate oglinda și se uita în ea.

— Irina dragă, ce despletită sînt!

Oglinda trece apoi la Irina. — Vai, și eu sînt despletită.

Se piaptănă amîndouă.

Se aude o voce din brigadă. E vocea unei tinere.

— Terminați fetelor, sîntem în întrecere doar!

Irina: Uite la ea! Vrednica.

Apoi către Margareta:

— Ce zici de tipul de aseară? Cît e de drăguț!

Margareta: Și vorbăreț!

Amîndouă fac haz. Apoi, împreună, pleacă de la mașina lor. Se plimbă prin secție, stînd de vorbă cînd cu o prietenă, cînd cu alta. Ele nu umblă în zilele de lucru îmbrăcate ca oricine, cu șorț sau halat. Nu, Irina și Margareta n-au nici șorț, nici halat. Ele vin la lucru în straie alese. Și tot în straie alese lucrează. Sau mai bine zis, se zice că lucrează.

După amiază are loc cercul politic

Margareta: Te duci?

Irina: Am fost odată. Știi cum e! Of, dragă, plictisitor. Îți ies peri albi, nu altceva.

Margareta: Tot dau zor cu învățătura.

Irina: O să ne critice la ședință.

Margareta: N-au decît!

Irina: La cît e întîlnirea?

Margareta: La 5.

Irina: Să mergem.

Pleacă.

La poartă le oprește un utemist.

— Ei, fetelor! Avem cerc politic.

Irina: Noi nu facem parte.

Tînărul: Ba, cum să nu. Sînteți încadrate în cerc. Nu vreți să învățați și voi ca toți ceilalți?

Irina: Ajunge c-ai să ieși tu un mare învățat.

Au ieșit pe poartă și așa au terminat o zi de lucru.

Haiat zi de lucru. Nu tu muncă, nu tu carte!

Irina și Margareta fac parte din brigada de tineret de la secția bunuri de larg consum. E o secție principală din fabrică. Care-i aportul lor la îndeplinirea sarcinilor pe care ni le trasează astăzi partidul, nouă, tinerilor muncitori? Și mai ales că sînt și utemiste?

Despre vreo Marie, vreo Margaretă sau vreo Irină, nu s-a scris nici un cîntec. Dar care mai e nevoie? „Marinică" satirizează deopotrivă și pe băieții și pe fetele codașe. Poate că Irina și Margareta nu l-au auzit încă! Poate! Să l-il cîntăm, atunci.

Corespondent
CAROL KLEIN

A apărut ziarul „Agricultura Nouă"

A apărut ziarul „Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii.

Călăuzindu-se de învățătura partidului, învățînd necontenit din bogata experiență a presei sovietice și a presei din țara noastră, „Agricultura Nouă" va contribui prin articolele și reportajele despre munca și viața nouă din satele țării noastre, prin materialele de îndrumare și mobilizare a țărănimii muncitoare, la lupta pentru sporirea producției agricole.

Punînd paginile sale la îndemîna fruntașilor agriculturii, ziarul va da un sprijin temeinic și calificat țăranilor muncitori cu gospodării individuale, colectiviștilor și întovărășiților, muncitorilor și tehnicienilor din sectorul agricol pentru creșterea continuă a producției și productivității muncii, la principalele culturi agricole și mai ales la porumb, cartof și sfeclă de zahăr. „Agricultura Nouă" va contribui de asemenea la răspîndirea bogatei experiențe a colhoznicilor sovietici și a fruntașilor agriculturii noastre.

„Agricultura Nouă" apare de două ori pe săptămînă.

Apariția noului ziar este încă o dovadă a grijii pe care partidul și guvernul o poartă înfloririi continue a agriculturii noastre.

(Agerpres)

Informații

Intre 27—29 aprilie a.c. a avut loc la Berlin reuniunea organizată de către Federația Democrată Internațională a Femeilor, pentru dezbaterea problemelor presei democrate feminine.

Delegația Comitetului Femeilor Democrate din R.P.R., care a participat la această reuniune, compusă din tovarășele Stela Moghioroș, membră a Comitetului Femeilor Democrate din R.P.R., director general adjunct al Agenției Agerpres și Maria Ciocan, secretar general al redacției revistelor „Femeia" și „Săteanca", s-a înapoiat în Capitală marți.

In cursul zilei de marți, delegațiile sindicale de peste hotare, invitate în țară de Consiliul Central al Sindicatelor și reprezentantele organizațiilor feminine, invitate de Comitetul Femeilor Democrate din R.P.R., au vizitat fabrica de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej", Spitalul de copii „Emilia Irza", și Combinatul poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".

După amiază, invitații au vizitat expoziția de peisaje din sala Dalles, iar seara au asistat la prezentarea baletului „Macul Roșu" la Teatrul de Operă și Balet al R.P.R.

(Agerpres)

ȘTIRI SPORTIVE

STALINOGROD 4 (Agerpres). — Cea de a treia etapă a „Cursei Păcii", desfășurată ieri pe distanța Lodz-Stalinogrod, s-a terminat cu o nouă victorie a cicliștilor polonezi.

Mereu în fruntea plutonului, cicliștii polonezi au fost ca și în etapele precedente, inițiatorii acțiunilor decisive, imprimînd cursei o trenă foarte rapidă. La Stalinogrod, primul a sosit Wladislaw Klabinski, care a parcurs 173 km în 4h36'24". El a fost urmat de fratele său Eduard Klabinski, din echipa polonezilor din Franța și de Ruzicka (R. Cehoslovacă).

Dintre cicliștii romîni, o cursă bună a făcut Constantin Dumitrescu care a sosit în plutonul al doilea la cîteva minute după cîștigătorul etapei. In urma lui au sosit împreună C. Șandru, M. Niculescu și I. Hora. La 5 minute după ei au urmat Constantinescu și apoi Vasilescu.

Astăzi se desfășoară etapa a 4-a, Stalinogrod-Wroclaw (167 km.).

● In cadrul campionatului unional de fotbal, la 3 mai s-a disputat întîlnirea dintre echipele din Moscova, Torpedo și Lokomotiv. In prima repriză a meciului, jucătorii echipei Torpedo au reușit să înscrie un punct. Jocul a luat sfîrșit cu rezultatul de 1-0 în favoarea lor.

In clasament, pe primul loc se găsește echipa „Dinamo" Moscova, singura dintre echipele participante la campionat care nu a suferit pînă acum nici o înfrîngere.

● La 2 mai s-a disputat la Varșovia întîlnirea internațională prietenească de fotbal dintre echipele orașelor Praga și Varșovia. Jocul a luat sfîrșit cu un rezultat de egalitate 0-0.

Recepția oferită în Marele Palat al Kremlinului în cinstea delegațiilor străine care vizitează U.R.S.S.

MOSCOVA 4 (Agerpres). — TASS transmite: La invitația organizațiilor obștești sovietice, în Uniunea Sovietică au sosit peste 40 de delegații străine care au participat la sărbătorirea zilei de 1 Mai — ziua solidarității internaționale a oamenilor muncii, ziua frăției între popoarele tuturor țărilor.

La 3 mai Consiliul Central al Sindicatelor din Uniunea Sovietică, Asociația Unională pentru legăturile culturale cu străinătatea și Comitetul Sovietic pentru apărarea păcii au oferit în Marele Palat al Kremlinului un dejun în cinstea delegațiilor străine.

Au fost de față delegații muncitorești și sindicale, oameni ai culturii, delegațiile de femei și tineret din Republica Populară Chineză, R. P. Polonă, R. Cehoslovacă, R. P. Ungară, R. P. Bulgaria, R. P. Romînă, R. P. Albania, R. P. D. Coreeană, Republica Democrată Germană, Anglia, India, Franța, Italia, Finlanda, Austria, Germania occidentală, Danemarca, Luxemburg, Canada, Brazilia, Bolivia, Paraguay, Mexic, Japonia și din o serie de alte țări.

In numele organizațiilor obștești din Uniunea Sovietică N. M. Șvernik, președintele Consiliului Central al Sindicatelor din Uniunea Sovietică, a salutat pe oaspeți. El a toastat pentru prietenia între popoare, pentru dezvoltarea colaborării economice și culturale, pentru triumful măreței cauze a păcii în întreaga lume.

In sală au izbucnit aplauze furtunoase. Cuvîntul „Pace!" a răsunat în diferite limbi.

Au luat apoi cuvîntul prof. A. I. Denisov, președintele consiliului de conducere al V.O.C.S.-ului, Țian Ciun-jui, secretar general al Asociației pentru prietenia chino-sovietică, N. S. Tihonov, președintele Comitetului Sovietic pentru apărarea păcii, Hugo Street, conducătorul delegației de muncitori englezi, N. V. Popova, președinta Comitetului Antifascist al Femeilor Sovietice, Kamaladevi Chattopadhyaya, activistă pe tărîm social din India, acad. K. V. Ostrovitianov, vice-președinte al Academiei de Științe al U.R.S.S., prof. Joseph Ducoin, vice-președinte al Asociației chirurgilor din Franța, Oreste Lizzadri, secretar al Confederației Generale a Muncii din Italia și deputat în parlament, acad. G. F. Alexandrov, ministrul culturii al U.R.S.S., Witold Chensel, om de știință polonez, Alvarez Aranda, cunoscut activist pe tărîm social din Bolivia, V. I. Kocemasov, președintele Comitetului antifascist al tineretului sovietic, Pek Men Hi, de două ori Erou al R. P. D. Coreene, Wilhelm Elfes, cunoscut activist pe tărîm social din Germania occidentală și A. A. Surkov, prim secretar și membru în prezidiul conducerii Uniunii Scriitorilor Sovietici.

A avut loc un mare concert la care și-au dat concursul cei mai buni artiști din capitala sovietică.

Intîlnirea prietenească a reprezentanților multor popoare din lumea întreagă a constituit o manifestare vie a solidarității internaționale a oamenilor muncii și a activiștilor și oamenilor de cultură progresiști în lupta lor pentru victoria forțelor păcii.

O nouă declarație agresivă a senatorului american Knowland

WASHINGTON 4 (Agerpres). — Agenția France Presse relatează că senatorul William Knowland liderul majorității republicane din senat, a afirmat din nou poziția sa față de „internaționalizarea" războiului din Indochina. „Voi da întregul meu sprijin președintelui Eisenhower dacă el va propune să trimitem trupe în Indochina și sînt gata să duc lupta în Congres pentru a face să se aprobe o asemenea cerere din partea președintelui", a spus el.

Recunoscînd în continuare eșecul politicii americane, de a obține din partea așa zișilor săi aliați în cadrul conferinței de la Geneva, de a urma o politică de forță, senatorul Knowland a declarat: „Misiunea secretarului de stat Dulles a fost importantă prin aceea că ea ne-a făcut să ne dăm seama cine sînt aliații și pe care putem conta".

Luptele de la Dien Bien Fu

PEKIN 4 (Agerpres). — Agenția Vietnameză de Informații relatează că Armata Populară Vietnameză, care încercuiește pe francezi la Dien Bien Fu, a obținut noi succese în ziua de 1 mai.

Armata Populară a distrus un post francez situat la nord-vest de Muongthanh care acoperea terenul pe care se efectuează parașutarea trupelor franceze. Armata Populară a scos din luptă toate trupele franceze staționate pe flancul de est al colinei nr. 4 de la est de Muongthanh astfel că în prezent această regiune este controlată în întregime de forțele populare.

Un post francez situat între colina nr. 4 și fluviul Muongthanh a fost distrus. Un alt post francez, situat la est de sectorul sudic al fortăreței asediate Dien Bien Fu, a fost cucerit.

Scurte știri

● La 4 mai Adunarea Națională Franceză și-a reînceput lucrările. După cum s-a mai anunțat, pe ordinea de zi figura în primul rînd problema fixării datei discutării interpelărilor asupra situației din Indochina. Președintele consiliului de miniștri, Laniel, a refuzat însă să precizeze data pe care intenționează s-o fixeze, mărginindu-se să declare că guvernul va discuta aceste interpelări după conferința de la Geneva.

● La 2 mai au avut loc în Turcia alegeri generale pentru Medjilis — parlamentul turc. După cum transmite agenția France Presse, din cele 541 mandate, partidul guvernamental a obținut 506 mandate, partidul republican-popular 28, partidul republican-național 5. Conducătorii partidului republican-popular consideră că înfrîngerea în alegeri a acestui partid a fost determinată de noua lege electorală.

● Președintele Eisenhower a anunțat că secretarul de stat al S.U.A. Dulles, va face un raport confidențial conducătorilor parlamentari ai partidelor republican și democrat în legătură cu conferința de la Geneva.

● Trei membri laburiști ai Camerei Comunelor — Charles Royle, John Taylor și Kenneth Robinson — și-au înaintat demisia din partidul laburist. Cei trei deputați votaseră pentru moțiunea prezentată în Camera Comunelor de fruntașul laburist de stînga Aneurin Bevan cu privire la dreptul parlamentului de a se opune fabricării bombei cu hidrogen.

● Guvernul francez continuă să aplice măsuri arbitrare împotriva publicațiilor care critică politica sa, violînd astfel libertatea presei „garantată" prin constituție. În legătură cu aceasta, presa anunță că după confiscarea unui număr al ziarului „L'Humanité-Dimanche", în care erau demascate planurile agresive ale imperialiștilor americani în Indochina, Ministerul de Interne a avertizat redacția revistei „Temps Modernes" că dacă articolul lui Jean-Paul Sartre, intitulat „Nu vom pleca în cruciadă" nu va fi retras, revista va fi confiscată de poliție și vînzarea ei interzisă.

Redacția a fost constrînsă astfel să renunțe la publicarea articolului lui Sartre, în care era arătată opoziția poporului francez față de proiectul lui Dulles de a extinde războiul din Indochina.

Problema coreeană la conferința de la Geneva

Revista presei occidentale

Aflată pe agenda conferinței de la Geneva, problema coreeană suscită numeroase comentarii în coloanele presei occidentale. Nu este vorba numai de repetarea stereotipă a binecunoscutelor argumente furnizate de propaganda Departamentului de Stat al S.U.A., ci și de oglindirea aspectului *actual* al acestei spinoase probleme în urma schimbului de vederi ce a început pe malurile Lemanului. Comentariile multor ziare burgheze au în centrul lor propunerile juste și raționale prezentate de Nam Ir în numele guvernului R.P.D. Coreene și susținute de V. M. Molotov și Ciu En-lai. Nu-i greu să sezisezi că cu toată silința pe care ziariștii occidentali și-o dau, *fondul* propunerilor lui Nam Ir nu poate fi în o serie întreagă de cazuri ascuns și că, dimpotrivă, el a creat o bază temeinică de discuții. Ingratitudinea misiunii pe care acești ziariști o au reiese și din aceea că delegația americană și jalnicul reprezentant al lisînmaniștilor nu au fost capabili să opună planului prezentat de Coreea democrat-populară nici măcar un alt plan care să obțină cel puțin adeziunea reprezentanților țărilor occidentale.

Reacția cercurilor conducătoare americane la propunerile lui Nam Ir a dovedit nu numai lipsă de înțelepciune ci și o evidentă și grosolană neînțelegere a celor mai elementare realități. Dintr-un început aceste cercuri au pornit pe calea unei atitudini categoric negativiste, tîrînd după ele și guvernele altor țări. Conducătorii americani au stimulat un deosebit zel agresiv la lisînmaniști, astfel încît aceștia rostesc cu glas tare multe din dorințele încă nedevenite publice al stăpînilor lor. Agenția „France Presse" relata din Seul că guvernul sud-coreean nu numai că a respins propunerea lui Nam Ir cu privire la unificarea pașnică a Coreei, dar a respins chiar și ideia unui compromis. Cio Ciung-Van, purtătorul de cuvînt lisînmanist, a afirmat chiar că o asemenea ideie ar fi „ridicolă" (dînd ei înșiși o dovadă concludentă de lipsă a simțului ridicolului). Potrivit unei alte relatări a aceleași agenții, cu ocazia unei noi conferințe de presă un purtător de cuvînt lisînmanist a precizat categoric că lisînmaniștii (și în fond nu-i vorba atît de ei, cît de inspiratorii lor americani) consideră că un compromis privind „soluționarea pașnică a problemei coreene... ar crea o situație periculoasă".

Ansamblul acestor declarații sugerează un indiciu al orientării politicii americane la Geneva. Politica aceasta s-a dovedit a fi falimentară. Au respins-o popoarele, nu au sprijinit-o reprezentanții multor țări occidentale.

Propovăduirea perpetuării agresiunii în Coreea nu găsește adepți. În schimb ideia unei reglementări pașnice sînt gata să o accepte chiar și unii dintre delegații care au în buzunare cecuri în dolari primiți în cadrul „planului Marshall". Faptul este explicabil: voința de pace a popoarelor, care sprijină propunerile juste făcute de reprezentantul delegației R.P.D. Coreene, Nam Ir. Acestea sînt binecunoscute: este vorba de organizarea unor alegeri libere în întreaga Coree și de retragerea trupelor străine din Coreea. În esență propunerile lui Nam Ir urmăresc ca Coreea să aparțină coreenilor. Ziarul elvețian „Die Tat" a remarcat că aceste propuneri „oferă un program concret și practic al rezolvării situației primejdioase din Asia în spiritul înțelegerii".

Valoarea planului nord-coreean este evidentă. Faptul acesta a determinat pe unii reprezentanți apuseni ca Richard Casey, ministrul de externe australian să afirme — potrivit relatării agenției „Reuter" — că „dacă Coreea de sud va accepta alegeri în întreaga Coree aceasta va duce la o soluționare pașnică a problemei coreene". Agenția „Reuter" subliniază că Casey a fost primul vorbitor necomunist care a exprimat această părere la conferința de la Geneva. Declarația lui Casey, în ciuda a numeroase afirmații calomnioase de inspirație americană, pe care le cuprinde, recunoaște totuși într-o formă indirectă că lisînmaniștii și bineînțeles cei care îi manevrează vor purta răspunderea dacă nu se va ajunge la o înțelegere în problema coreeană. Această luare de poziție consemnează eșecul politicii americane de a atribui R.P.D. Coreene și R. P. Chineze răspunderea pentru greutățile existente în rezolvarea problemei coreene.

Este semnificativ dealtfel că nici reprezentanții englezi și nici cei francezi nu au luat cuvîntul în apărarea politicii lui Dulles. „Punctul de vedere american este că Marea Britanie și Franța s-au depărtat de Statele Unite nesprijinind politica de forță și fermitate în negocierile cu comuniștii"... — afirmă Max Harrelson comentatorul agenției americane „Associated Press".

Ziarul liberal englez „Manchester Guardian" scrie „Este imposibil să ascundem faptul că fricțiunile în relațiile anglo-americane au început să se manifeste datorită diferenței de vederi asupra marilor probleme din sud-estul asiatic". O deosebită iritare produce în sînul delegației americane faptul că Eden a luat contact cu Ciu En-lai în cadrul dejunului oferit de V. M. Molotov. „France Presse" arată că un purtător de cuvînt britanic „a declarat că Eden a fost fericit să aibe prilejul de a stabili un contact inițial cu ministrul de externe chinez". Dealtfel și corespondentul din Geneva al trustului american de presă Scripps Howard a fost nevoit să mărturisească: „Cu sau fără plăcerea Statelor Unite, Republica Populară Chineză își joacă rolul său de mare putere la conferința de la Geneva".

Comentatorii burghezi sînt unanimi în a recunoaște că reprezentanții occidentali nu au reușit să realizeze o unitate de vederi în problema coreeană. In aparență lucrurile erau simple, sau cel puțin așa se spera înainte de conferință la Washington, pe malurile Potomacului. Dacă sub steagul murdărit al O.N.U. au putut fi aduse în Coreea trupele a 16 țări, în schimb la Geneva, sub steagul politicii agresive a lui Dulles nu se aliniază mulți delegați din țările apusene. Tăcerea acestora este grăitoare. Anglia și Franța nu vor să se angajeze într-o acțiune care ar putea avea drept efect reînceperea războiului coreean și extinderea celui indochinez. Iată de ce așa precum constata Jean Alkary, comentatorul lui „France Presse" „în ce privește Coreea, puterile necomuniste nu au fost în stare să formuleze nicio propunere unanimă".

O seamă de reprezentanți occidentali doresc să se ajungă la o înțelegere în problema coreeană, chiar dacă aceasta nu ar fi pe placul lui Dulles. Dealtfel atitudinea aceasta este rezultatul presiunii mereu crescînde a opiniei publice mondiale iubitoare de pace. Trebuie de înțeles că nu este vorba de o rupere *totală* de principiile politicii americane ci o recunoaștere a necesității folosirii unor mijloace conciliante, a găsirii unor căi de compromis.

Prudența oamenilor politici englezi și francezi desigur contrastează izbitor cu tonul grosolan, agresiv, al unor delegați care repetă tezele devenite răsuflate ale lui Dulles.

Presa occidentală relatează că, drept o măsură de ultimă oră, s-a format un „comitet de nouă" din care fac parte: S.U.A., Anglia, Franța, Australia, Filipine, Tailanda, Columbia, Turcia și Coreea de sud. „France Presse" scria că este vorba de elaborarea „unui plan comun necomunist pentru rezolvarea problemei coreene". Cu alte cuvinte se încearcă să se repare ceea ce a scîrțîit în zilele din urmă: „unitatea" occidentală. Probabil că delegații occidentali au fost chemați la ordine de tutorele yankeu și amenințările nu au lipsit.

Din cele publicate de ziarele occidentale reese că în sînul acestui comitet nu există unanimitate de vederi.

Viitorul apropiat va arăta în ce măsură reprezentanții țărilor occidentale vor desprinde concluzii juste din desfășurarea de pînă acum a conferinței și mai ales va arăta în ce măsură țările occidentale vor promova o politică independentă de cea a lui mister Dulles.

EDGARD OBERST

„ZIARE VENALE"

Singura cale pentru a te obișnui cu ziarele burgheze este să înghiți în fiecare dimineață o broască rîioasă — spunea cu ani în urmă marele Zola.

Și dacă pentru acea vreme era perfect valabil semnul de egalitate pus de Zola între broaștele rîioase și ziarele capitaliste astăzi pentru a te obișnui cu hîrtiile reacționare ce apar la New-York, Londra sau Roma ar fi necesar de înghițit un element rîios.

Căci în ciuda tiparului excelent, sau a hîrtiei bune, paginile acestor ziare sînt mai periculoase ca rîia, deoarece nu rănesc numai pielea, ele fiind destinate întunecării minții, pervertirii oricărui sentiment demn al omului. Și în vederea acestui scop nu sînt cruțate nici un fel de mijloace. In Wall-Street, la New York sau la Londra, în City, se consideră tot atît de importantă proprietatea unui ziar ca și a unei mari întreprinderi. Nu este vorba atît de latura comercială cît de posibilitatea ce o au marii capitaliști ca, cu ajutorul ziarelor aservite lor, să inducă în eroare masele, să răspîndească în milioane de exemplare cele mai absurde minciuni și calomnii. Astăzi sînt cunoscute în întreaga lume trusturile lui Hearst sau cel a lui Scrips-Howard în Statele Unite, sau numele lordului Beaverbrook în Anglia, stăpîni a zeci și zeci de gazete. Iar nu fără un zîmbet pe buze mulți englezi amintesc că redactorii lui „News Chronicle"

sînt „liberi" oricînd... să mănînce ciocolată căci ziarul se află în proprietatea firmei Catburn, producătoare de ciocolată. Cu adevărat aceasta este singura libertate a ziaristului burghez care scrie ceea ce i se comandă, ceea ce servește stăpînilor marilor trusturi capitaliste.

***Despre conținutul ziarelor burgheze, despre misiunea ce le este rezervată în arsenalul** rău mirositor al propagandei burgheze vorbesc în limbajul de nedezminți al faptelor facsimilele pe care le reproducem mai jos din cîteva ziare ce apar în țările capitaliste.*

La loc de frunte, sînt plasate în ziarele

Our Big Stick in Europe By Don Hesse

burgheze știri și fotografii, informații și articole care servesc ațîțării isteriei războinice, pregătirii atmosferei pentru dezlănțuirea unui al treilea război mondial. O armă preferată a inițiatorilor americani ai războiului rece este spionajul. Despre aceasta vorbește însăși coperta revistei americane „Time" editată de reprezentanții părții celei mai reacționare a partidului republican. Ce reprezintă coperta? Fotografia celebrului Allan Dulles (fratele actualului secretar de stat american) numit în cursul anului trecut șeful direcției centrale americane de cercetări, sau mai pe șleau spus, șeful serviciului de spionaj american. Precum se vede, din fumul ce iese din pipa lui mister Allan Dulles se formează imaginea cavalerului mantiei și pumnalului, simbolul spionajului, crimei, diversiunii, într-un cuvînt simbolul celor mai abjecte acțiuni. Tocmai ciracii lui Allan Dulles, căruia „Time" îi face reclama, sînt spionii și sabotorii care atentează fără succes la viața liberă din țările democratice.

Cărui scop îi servesc acțiunile agresive ale imperialiștilor americani? Răspunsul ne este dat în parte de gazeta americană „Saint-Louis Glob Democrat" care publică la un articol ilustrația de mai sus, purtînd titlul „Marele nostru ciomag în Europa". După cum se vede ciomagul Wall-Street-ului este prezentat sub forma unui dolar. Ilustrația de mai sus arată clar că imperialiștii americani ***speră ca, cu ajutorul dolarilor, să poată să treacă în stăpînirea lor întreaga Europă.***

Iată de altfel în fotografia a treia, cum plănuiesc imperialiștii americani să-și treacă în stăpînire Europa: cu ajutorul terorii și al războiului.

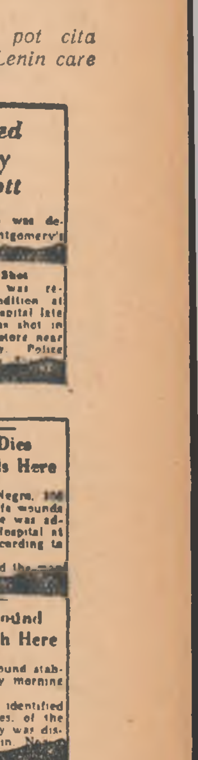
Pentru aceasta este folosit chiar și vechiul percept: „reclama, sufletul comerțului". Facsimilul al treilea prezintă o reclamă a firmei americane „General Aniline and Film Corporation" care prezintă ultimul și cel mai formidabil produs al casei: „Albastru.. pentru roșii!" Și în explicație se arată că este vorba de o vopsea albastră care împrăștiată de poliție asupra manifestanților, nu se va mai putea șterge decît cu foarte mare greutate. De asemenea se face reclamă și filmelor casei, arătînd că poliția franceză are intenția să fotografieze manifestanții pentru a recunoaște pe „conducătorii roșii". Și generoasa firmă americană este gata să doneze mici cantități pentru încercarea substanței.

In facsimilul de mai jos se face doar reclamă celor mai perfecționate metode de terorizare a populației. Dar iată în următoarele reproduceri din ziarul american „Montgomery Advertyser" cum își pun în practică imperialiștii americani metodele perfecționate de asasinare. Reproducem acele facsimile care se referă la un aspect important al vieții americane: discriminarea rasială cu toate urmările ei. Iată traducerea titlurilor facsimilului: „Judecătorul Scott, a ordonat unui negru să părăsească orașul; Un negru din Flatwood împușcat; Un locuitor negru moare în urma rănilor de cuțit; Un negru este găsit înjunghiat de moarte; Doi negri răniți; Un negru orb, bătut și lăsat să moară în frig, cere îndurare pentru atacatorii lui".

Acestea sînt numai cîteva din miile și miile de știri și articole publicate în presa capitalistă și care urmăresc transformarea oamenilor în sclavi docili ai capitaliștilor. Și încă un singur exemplu va completa cum nu se poate mai bine tabloul presei minciunii și calomniilor. După cum a arătat chiar un ziarist burghez, ziarul de prestigiu al capitaliștilor americani „New York Times", a anunțat de nu mai puțin de 91 de ori între anii 1917—1920, „prăbușirea puterii sovietice".

In concluzie, la toate acestea se pot cita cuvintele mereu actuale ale marelui Lenin care caracterizînd pe ziariștii și ziarele burgheze, spunea: „Hoți, cocote masculine, scriitori venali, ziare venale".

S. B.

CONFERINȚA DE LA GENEVA A MINIȘTRILOR AFACERILOR EXTERNE

Declarația lui Nam Ir

GENEVA 4 (Agerpres). — TASS transmite textul declarației făcută la 3 mai la conferința de la Geneva de ministrul afacerilor externe al Republicii Populare Democrate Coreene, Nam Ir.

Domnule președinte, Domnilor reprezentanți!

Luînd cunoștință de declarațiile făcute aici în legătură cu propunerile prezentate de delegația noastră, considerăm necesar să răspundem la unele intervenții și întrebări și să dăm lămuriri suplimentare privind unele puncte din propunerile noastre, care au o mare importanță în pregătirea hotărîrilor pentru reglementarea pașnică a problemei coreene.

Totodată, considerăm necesar să declarăm din nou că referirile la diferite hotărîri ale O.N.U. privind problema coreeană, adoptate în lipsa noastră sînt considerate de noi inacceptabile și cu totul neîntemeiate.

La 27 aprilie, delegația noastră a prezentat spre examinare prezentei conferințe propuneri privind măsurile pentru restabilirea unității naționale a Coreei și organizarea în acest scop a unor alegeri pe întreaga Coree. Propunerile noastre prevăd ca reglementarea problemei coreene prin mijloace pașnice să fie lăsată poporului coreean însuși. Totodată, avem în vedere că organizarea unor alegeri pe întreaga Coree trebuie să constituie o etapă importantă în înfăptuirea unității Coreei.

Pentru organizarea unor alegeri libere în întreaga Coree, noi am propus constituirea unei comisii pe întreaga Coree formată din reprezentanți ai Coreei de nord și de sud. Una din sarcinile primordiale ale acestei comisii pe întreaga Coree, ar fi elaborarea și aplicarea măsurilor care să asigure ținerea unor alegeri cu adevărat democratice, în condiții de libertate deplină, fără nici un fel de amestec străin. In sarcina acestei comisii ar trebui să intre și aplicarea unor măsuri urgente în domeniul economic și cultural, în a căror rezolvare neîntîrziată este interesat întregul popor coreean.

Considerînd că prezența în Coreea a trupelor străine duce în mod inevitabil la amestecul străin în afacerile interne ale Coreei, în propunerea noastră noi am prevăzut retragerea din Coreea în decurs de șase luni a tuturor trupelor străine. Bineînțeles că problema termenului poate fi precizată dacă vor fi alte propuneri.

Reprezentanții S.U.A. și ai unor altor state care au luat parte la intervenția în țara noastră și la distrugerea ei, s-au pronunțat împotriva retragerii trupelor străine de pe teritoriul Coreei.

Asemenea intenții nu pot să nu împiedice unificarea pașnică a Coreei și pot dovedi existența unor planuri de folosire a Coreei drept cap de pod pentru o agresiune imperialistă împotriva Republicii Populare Chineze. In această ordine de idei ei au adus aici argumentul fals, că retragerea trupelor americane ar putea duce, chipurile, la reînceperea războiului din Coreea.

Delegația R.P.D. Coreene consideră necesar să insiste în mod special asupra acestei probleme.

Ca alt motiv al refuzului lor de a-și retrage trupele din Coreea, reprezentantul S.U.A. a adus încă un argument, cel puțin neîntemeiat, spunînd că pentru a se reîntoarce în Coreea trupele americane vor trebui să vină de prea departe. La aceasta noi putem spune că poporul coreean așteaptă plecarea cît mai grabnică a ocupanților din țara lui și nicidecum reîntoarcerea lor.

In ce privește problema asigurării securității Coreei, aș vrea să analizez în mod mai amănunțit punctul trei al propunerii prezentate de delegația R.P.D. Coreene pe care reprezentantul S.U.A. probabil nu întîmplător l-a trecut sub tăcere. Punctul trei al propunerilor noastre prevede ca statele respective, cele mai interesate în menținerea păcii în Extremul Orient, să recunoască necesitatea de a se asigura dezvoltarea pașnică a Coreei, creîndu-se astfel condiții care să contribuie la rezolvarea cît mai grabnică a problemelor privind unificarea pașnică a Coreei într-un stat unit, independent și democrat.

Delegația noastră consideră că dacă participanții la actuala conferință doresc într-adevăr să ajute poporului coreean să evite reînceperea războiului în Coreea, ei trebuie și fără îndoială că vor putea, să cadă de acord între ei asupra măsurilor pe care ar trebui să le ia și care ar asigura dezvoltarea pașnică a Coreei constituind totodată o garanție împotriva reluării operațiunilor militare.

După părerea delegației noastre, un rol deosebit de important în această privință l-ar putea juca marile puteri care ar trebui să-și asume de comun acord anumite obligații care să asigure dezvoltarea pașnică a Coreei și neamestecul în afacerile ei interne.

Dacă în prezent Statele Unite nu au într-adevăr nici pretenții politice, nici economice față de Coreea, așa după cum a afirmat în cuvîntarea sa secretarul de stat al S.U.A., nu există nici un motiv ca trupele americane și alte trupe să fie lăsate pe teritoriul Coreei și cu atît mai mult, ca S.U.A. să se eschiveze de la asumarea unor obligații legate de asigurarea dezvoltării pașnice a Coreei.

In războiul sîngeros care a durat timp de trei ani și care i-a fost impus din afară, poporul coreean a făcut sacrificii uriașe și a avut de îndurat lipsuri mari. Credem că nu se va găsi nici un coreean care să dorească reînceperea războiului, cu excepția acelora care se îngrijesc mai mult de interesele și prestigiul stăpînilor lor străini decît de interesele poporului lor.

In propunerile noastre noi pornim de la faptul că pentru poporul coreean — paralel cu sarcina unificării țării într-un stat unit, independent și democrat — are o importanță vitală înlăturarea posibilității reluării războiului din Coreea.

Delegația R.P.D. Coreene este convinsă că o asemenea atitudine față de rezolvarea problemei coreene este cea mai justă, deoarece ea corespunde intereselor naționale ale poporului coreean și poate contribui la întărirea păcii în Extremul Orient.

Astăzi noi putem sublinia cu satisfacție că propunerile noastre au fost sprijinite de delegațiile Republicii Populare Chineze și Uniunii Sovietice.

Totodată, noi nu putem să nu remarcăm faptul că reprezentantul Statelor Unite ale Americii și anumite alte delegații s-au și grăbit să respingă propunerile noastre. Reprezentantul S.U.A. a declarat în fond că S.U.A. vor contribui la reglementarea problemei coreene numai în condițiile dictate de ele.

Dl. Dulles nu s-a declarat de acord ca poporului coreean să-i fie acordat dreptul de a-și reglementa singur treburile sale interne. Delegatul S.U.A. a propus să se organizeze alegeri numai în Coreea de nord, de pe teritoriul căreia trebuie să fie retrase unitățile de voluntari chinezi, urmînd ca aceste alegeri să se desfășoare sub supravegherea O.N.U. și a guvernului Coreei de sud.

Dar, pînă și reprezentantul Australiei, luînd cuvîntul aici, a fost nevoit să recunoască justețea propunerii noastre de a se organiza alegeri pentru Adunarea Populară a întregii Coree atît în Coreea de sud cît și în Coreea de nord.

Nu este greu de înțeles că scopul propunerilor americane este de a extinde și asupra Coreei de nord regimul antipopular instaurat de americani în Coreea de sud și care le este pe plac.

Care sînt argumentele prezentate de el aici împotriva propunerii noastre de a se ține alegeri în întreaga Coree fără supravegherea și controlul unor comisii străine?

Delegatul american, reprezentantul sud-coreean și alți cîțiva delegați, invocînd faptul că în Coreea de sud au și avut loc chipurile alegeri libere, se pronunță împotriva ținerii unor alegeri pe întreaga Coree declarînd că aceasta ar știrbi prestigiul O.N.U., precum și prestigiul guvernului Coreei de sud. Este absolut evident că ei sînt preocupați nu de interesele poporului coreean, ci de faptul ca „prestigiul" intervenționiștilor și al acoliților lor să nu fie știrbit.

Afirmațiile că poporului sud-coreean i s-a oferit în anul 1948 posibilitatea de a-și exprima liber voința nu corespund cîtuși de puțin realității. Noi am citat în cuvîntarea noastră din 27 aprilie fragmente din raportul oficial nr. 59 al comisiei provizorii a O.N.U. pentru Coreea, în care se recunoaște caracterul antidemocratic al alegerilor separate organizate la 10 mai 1948 în Coreea de sud.

Este îndeobște cunoscut că aceste alegeri s-au desfășurat în condițiile unei grosolane samavolnicii polițienești, a teroarei și a presiunii fățișe asupra alegătorilor, lucru la care a contribuit prezența pe atunci în Coreea de sud a trupelor americane.

Se știe că cu puțin înainte de aceste alegeri, în porturile Coreei de sud au sosit forțe navale americane. In zilele alegerilor, autoritățile americane de ocupație au mobilizat întreaga poliție cu un efectiv de peste 60.000 de oameni. Ei au înarmat numeroase grupuri teroriste, au pus trupele și aviația lor în stare de luptă. In ajunul alegerilor, în ziua de 9 mai 1948 în Coreea de sud a fost declarată stare de război. In toate centrele populate au patrulat trupe americane. La intersecțiile străzilor principale au fost așezate mitraliere.

Acestea sînt împrejurările în care s-au desfășurat alegerile separate în Coreea de sud în anul 1948. Caracterul antidemocratic al acestor alegeri este cît se poate de evident. Firește că aceste alegeri nu pot fi recunoscute drept o exprimare liberă a voinței populației din Coreea de sud.

Există destule fapte care confirmă caracterul antidemocratic al regimului creat de americani în Coreea de sud în urma acestor alegeri.

Ne-am putea referi la numeroase informații ale corespondenților ziarelor străine care nu pot fi cîtuși de puțin bănuiți de sentimente de simpatie față de Republica Populară Democrată Coreeană.

Iată de pildă ce scria despre Coreea de sud la 30 decembrie 1952 corespondentul din Pusan al ziarului „Chicago Sun and Times": „Coreea de sud este un stat polițist. Aceasta este țara groazei. Poporul se teme nu de foamete, de frig, de războaie, de boli, ci unul de altul, de poliție și de funcționari. Un număr de 64.000 de polițiști beneficiază de dreptul nelimitat de a aresta, reține și tortura; ei folosesc acest drept fără alegere... Din orașul Teci-jon... și din alte localități se anunță cazuri cînd oamenii care au aplaudat pe acela care au criticat la mitinguri pe Li Sîn Man au fost după aceea arestați".

Hayward, corespondentul unui alt ziar american „Christian Science Monitor", scria următoarele în luna iunie 1952: „Reprezentanții diplomatici americani și englezi, care au fost invitați să asiste la o adunare în calitate de observatori, au fost nevoiți să fugă în grabă de la adunare pe fereastră... Mai mult, refuzul poliției de a se amesteca a arătat în mod clar reprezentanților presei străine care au fost prezenți la această adunare cît de mult s-a îndepărtat Coreea de sud de democrație și constituție".

Potrivit celor transmise de corespondentul din Pusan al agenției Reuter, la 30 mai 1952 vicepreședintele Coreei de sud a declarat în demisia sa că „este rușinos să-ți vezi numele trecut pe lista guvernului birocratic, dictatorial și corupt al lui Li Sîn Man".

Fapte de acest fel au fost atît de numeroase și s-au înregistrat pretutindeni încît ele nu au putut fi negate nici măcar de Comisia O.N.U. pentru Coreea, deși ea adoptase o atitudine vădit părtinitoare în favoarea clicii lui Li Sîn Man. In raportul prezentat de ea la cea de a 7-a sesiune a Adunării Generale O.N.U. poate fi găsită confirmarea informațiilor observatorilor străini cu privire la caracterul antidemocratic al regimului lisînmanist, informații citate de mine.

Creatorii regimului antipopular din Coreea de sud înțeleg prea bine că numai cu ajutorul unor trupe străine se poate menține acest regim. Iată de ce guvernanții sud-coreeni se cramponează cu atîta încăpățînare de baionetele americane și se pronunță cu atîta îndîrjire împotriva retragerii trupelor străine din Coreea de sud.

Aici, delegațiile americană, sud-coreeană și cîteva alte delegații au încercat să absolve S.U.A. și regimul sud-coreean de răspunderea pentru războiul din Coreea și pentru intervenția armată începută de guvernul S.U.A. în iunie 1950 înainte ca O.N.U. să fi luat vreo hotărîre. Aceste încercări nu-și pot găsi însă justificare.

Discuția care a avut loc la O.N.U. pe marginea acestei probleme și documentele din arhiva guvernului sud-coreean, publicate în presă și prezentate la timpul lor O.N.U., au dovedit în mod convingător că războiul a fost impus poporului coreean din afară și că principala răspundere pentru aceasta revine Statelor Unite ale Americii.

Pregătirea invaziei în Coreea de nord s-a făcut în Coreea de sud sub protecția S.U.A. cu mult înainte de începerea războiului. In legătură cu aceasta reamintesc cunoscuta scrisoare adresată de Li Sîn Man la 30 septembrie 1949 consilierului său — profesorul american Oliver: „Sînt convins, scria Li Sîn Man, că momentul de față este din punct de vedere psihologic cel mai propice pentru ducerea unei politici agresive... Vom alunga oamenii lui Kim Ir Sen în munți și acolo îi vom ucide prin înfometare".

Se știe, de asemenea, că înainte de începerea războiului din Coreea, trupele sud-coreene au atacat în repetate rînduri unitățile noastre de grăniceri aflate la paralela 38. Aceste atacuri au dus la mari ciocniri armate. Numai în perioada dintre ianuarie și septembrie 1949 s-au înregistrat 431 de atacuri săvîrșite de sud-coreeni împotriva unităților noastre.

Țin să vă atrag atenția asupra a încă unui fapt — asupra hărții strategice care a fost găsită în arhiva secretă a guvernului lui Li Sîn Man și în posesia căreia a intrat guvernul nostru. Această hartă a fost prezentată la timpul ei Organizației Națiunilor Unite. Ea arată în mod clar că planul de invazie a Coreei de nord a fost elaborat în Coreea de sud cu mult înainte de începerea războiului. Astfel, numeroase fapte dovedesc în mod convingător că răspunderea pentru dezlănțuirea în Coreea a războiului care a durat trei ani, revine Statelor Unite ale Americii și regimului sud-coreean lisînmanist.

Considerăm tot odată necesar să atragem atenția asupra faptului că războiul din Coreea a fost dus prin metode barbare și inumane, iar după încetarea operațiunilor militare care au dus, după cum se știe, la zădărnicirea planurilor agresive ale lui Li Sîn Man împotriva părții de nord a țării, Li Sîn Man și clica lui continuă zi de zi să îndemne la un nou marș împotriva nordului, declarînd că ei vor încerca din nou să-și impună cu forța regimul asupra Coreei de nord. Dar dacă clica lisînmanistă va îndrăzni să reînceapă războiul, nu încape nici o îndoială că poporul coreean va da agresorilor o ripostă și mai zdrobitoare.

Reprezentantul Coreei de sud a rostit astăzi o cuvîntare falsă și absurdă, care nici nu merită dezmințiri. El a încercat prin cuvîntarea sa falsă să acopere samavolnicia și teroarea săvîrșită de trupele sud-coreene împotriva populației din Coreea de sud. Prin calomnii și minciuni reprezentantul sud-coreean s-a străduit cu zel să prezinte regimul antipopular instaurat în Coreea de sud drept un regim democratic. Nu pot însă să nu subliniez că această cuvîntare furibundă nu poate contribui la reglementarea pașnică a problemei coreene.

In cuvîntarea sa, delegatul Australiei a declarat că el ar dori să ceară lămuriri asupra unor probleme legate de propunerea noastră privind constituirea unei comisii mixte pe întreaga Coree. In special, el s-a interesat de numărul membrilor acestei comisii mixte care vor fi aleși din partea Coreei de sud și de nord.

Credem că numărul membrilor acestei comisii mixte nu este de natură să constituie o problemă complicată, întrucît este vorba de instituirea unei comisii bilaterale ale cărei hotărîri, firește, vor trebui adoptate de comun acord între cele două părți.

In ce privește problemele organizatorice, procedurale, precum și alte probleme privind comisia pe întreaga Coree, după părerea noastră ele trebuie să fie rezolvate de comun acord între cele două părți. Delegatul Australiei și-a exprimat teama că această comisie se va izbi de mari dificultăți în activitatea ei.

Firește că noi nu excludem faptul că pe această cale se vor ivi multe dificultăți.

Noi credem că aceste dificultăți pot fi pe deplin biruite. Dacă reglementarea problemei coreene va fi lăsată în grija coreenilor înșiși, și dacă amestecul străin în afacerile noastre interne va fi înlăturat, este mai presus de orice îndoială că poporul coreean va găsi destule forțe și destulă tărie pentru a birui toate dificultățile și pentru a crea un stat unit, independent și democrat.

Declarația lui Ciu-En-lai

GENEVA 4 (Agerpres). — China Nouă transmite declarația făcută la 3 mai 1954 de ministrul afacerilor externe al R. P. Chineze, Ciu En-lai la conferința de la Geneva a miniștrilor afacerilor externe.

Domnule președinte, domnilor delegați!

La 27 aprilie, ministrul afacerilor externe al Republicii Populare Democrate Coreene, Nam Ir, a formulat la prezenta conferință propuneri raționale, care au fost sprijinite de delegațiile Republicii Populare Chineze și U.R.S.S. Totuși, delegații S.U.A., și ai altor cîtorva țări, repetînd doar vechile lor argumente neîntemeiate, care, după cum s-a mai dovedit, nu pot contribui la soluționarea problemei coreene, s-au pronunțat împotriva propunerii lui Nam Ir, ministrul afacerilor externe al R.P.D. Coreene. Ei continuă încercările de a folosi hotărîrile ilegale ale O.N.U. și se pronunță cu încăpățînare pentru amestec în treburile interne ale Coreei, nedînd poporului coreean posibilitatea de a-și rezolva singur propriile sale probleme. La conferință se mai află persoane care încearcă să justifice amestecul S.U.A. în treburile interne ale Coreei și ale altor țări din Asia, referindu-se la așa numita politică „a ușilor deschise și posibilităților egale". In realitate însă, această politică a fost de mult demascată chiar de istorie și în special de istoria Chinei, ca fiind o armă a expansiunii imperialiste. Pentru popoarele Asiei această politică a dat de mult faliment.

Oricine știe că încă cu mult înainte de începerea războiului din Coreea, S.U.A. au încercat cu încăpățînare să se amestece în treburile interne ale acestei țări prin stabilirea controlului O.N.U. asupra alegerilor în vederea extinderii regimului lisînmanist sprijinit de S.U.A. asupra întregii Coree.

In iunie 1950, S.U.A. au început intervenția armată care s-a transformat în războiul din Coreea. După începerea intervenției, S.U.A., folosindu-se de absența reprezentanților U.R.S.S. și de împrejurarea că Republica Populară Chineză a fost lipsită de dreptul de participare la O.N.U. și totodată, monopolizînd organele O.N.U., au obținut aprobarea ilegală a acestor acțiuni agresive ale lor de către Organizația Națiunilor Unite. In urma acestui fapt, O.N.U., s-a situat pe poziția uneia din părțile beligerante în războiul din Coreea și a pierdut, în consecință, dreptul de a reglementa în mod echitabil problema coreeană.

In afară de aceasta, majoritatea statelor din O.N.U., ascultînd de S.U.A., a respins în repetate rînduri propunerile U.R.S.S., R. P. Chineze, Indiei și ale altor țări privind soluționarea pașnică a problemei coreene și, fără a ține seama de avertismentele Republicii Populare Chineze și de cele ale opiniei publice mondiale nepărtinitoare ca trupele americane să nu treacă de paralela 38, a aprobat planurile S.U.A., îndreptate spre extinderea războiului agresiv din Coreea și stabilirea dominației lor în întreaga țară. Statele care urmează S.U.A. la O.N.U. nu numai că n-au acordat atenție protestelor Republicii Populare Chineze împotriva acțiunilor agresive ale S.U.A. asupra teritoriului chinez — insula Taiwan — dar dimpotrivă, s-au străduit să discrediteze acțiunile echitabile ale voluntarilor populari chinezi care s-au opus agresiunii și au venit în ajutorul Coreei, declarînd în mod calomnios China agresoare.

Pînă în prezent, majoritatea statelor din O.N.U. trec sub tăcere acțiunile S.U.A., care și-au găsit expresia în agresiunea asupra teritoriului chinez, — insula Taiwan — și în încălcarea suveranității teritoriale a Chinei. Totodată, Republica Populară Chineză este încă îndepărtată de la participarea în O.N.U. iar reprezentanții rămășițelor clicii gomindaniste continuă să ocupe un loc în O.N.U. și la celelalte conferințe internaționale, dîndu-se drept reprezentanții poporului chinez. O astfel de situație a subminat serios prestigiul O.N.U., și a făcut ca Organizația Națiunilor Unite să piardă puterea morală de a rezolva problema coreeană și problemele asiatice.

Folosindu-se de numele O.N.U., S.U.A., au tergiversat în cursul tratativelor cu privire la armistițiul din Coreea aceste tratative, iar după stabilirea armistițiului au împiedicat convocarea conferinței politice pentru Coreea. Aceasta dovedește odată mai mult incapacitatea O.N.U. de a soluționa problema coreeană; tocmai de aceea noi ne-am întrunit aici, la conferință, în vederea soluționării pașnice a problemei coreene. Conferința noastră nu are nimic comun cu O.N.U. Totuși, reprezentantul S.U.A. insistă cu încăpățînare ca poporul coreean să îndeplinească hotărîrile ilegale ale O.N.U. și să consimtă la desfășurarea alegerilor pe întreaga Coree sub supravegherea O.N.U., lucru firește, lipsit de orice temei.

Cum se pot aștepta oare S.U.A., care pe calea războiului nu au reușit să-și impună voința poporului coreean, ca la masa conferinței să obțină ceea ce n-au putut obține pe cîmpul de luptă? Delegatul S.U.A. trebuie să înțeleagă acest adevăr. Reprezentantul S.U.A. spunea că trebuie să se tragă o învățătură din războiul coreean, dar faptele arată că reprezentantul american este acela care nu a tras încă o învățătură din războiul coreean. Nam Ir, ministrul afacerilor externe al R.P.D. Coreene, a formulat în propunerea sa cererea de a se retrage toate trupele străine din Coreea. Totuși, reprezentantul S.U.A. se pronunță împotriva retragerii simultane a tuturor trupelor străine din Coreea de sud și de nord, pretinzînd că trupele americane se deosebesc prin caracterul lor de voluntarii populari chinezi. Și, într-adevăr, ei se deosebesc. Deosebirea dintre ei constă în faptul că trupele americane au venit în Coreea în scopuri de agresiune, iar voluntarii populari chinezi — pentru a opune rezistență agresiunii. In ciuda acestui fapt, noi insistăm asupra retragerii simultane a tuturor trupelor străine din Coreea. Ce poate fi mai drept decît aceasta? Reprezentantul S.U.A. declară mai departe că S.U.A. nu pot consimți la retragerea simultană a tuturor trupelor străine din Coreea, deoarece S.U.A. se află prea departe de Coreea, iar China — foarte aproape. Involuntar apare întrebarea: dacă S.U.A. și-au putut trimite trupele în scopuri agresive la mii de mile în Coreea de ce nu pot în prezent să le retragă la aceeași distanță? Reprezentantul S.U.A. arată apoi că S.U.A. au tras o învățătură din retragerea trupelor lor din Coreea și declară că nu doresc o repetare a istoriei. In legătură cu aceasta trebuie amintit reprezentantului S.U.A. că tocmai trupele americane, retrase la timpul lor din Coreea, s-au întors din nou acolo în timp ce voluntarii populari chinezi au mers în Coreea pentru a opune rezistență agresiunii și pentru a apăra securitatea patriei lor abia după ce S.U.A. au început acțiunile agresive în Coreea, amenințînd securitatea Chinei.

Noi considerăm că pentru a se da posibilitate poporului coreean să-și rezolve problemele pe cale pașnică fără amestec din afară, toate statele ale căror trupe se află în Coreea trebuie să cadă de acord cu privire la retragerea tuturor trupelor străine din Coreea în termenele fixate.

Unii dintre participanții la conferință declară că după retragerea tuturor trupelor străine, în Coreea nu poate fi menținută pacea. In realitate însă, Coreea poate să se dezvolte pe cale pașnică cu condiția ca toate statele interesate să-și ia obligația de a nu se amesteca în treburile ei interne, și de a asigura dezvoltarea pașnică a Coreei. Nam Ir, ministrul afacerilor externe al R.P.D. Coreene, propune ca statele respective, cele mai interesate în sprijinirea păcii în Extremul Orient, să-și asume obligațiile mai sus-menționate în vederea înlăturării posibilității reluării războiului din Coreea. Republica Populară Chineză aprobă pe deplin această propunere și își exprimă dorința de a asigura împreună cu celelalte state interesate îndeplinirea acestor obligații.

Lămuririle suplimentare date la 3 mai de Nam Ir, ministrul afacerilor externe al R.P.D. Coreene, în propunerea prezentată de el cu privire la restabilirea unității naționale a Coreei și organizarea unor alegeri libere pe întreaga Coree, pornesc în întregime de la situația reală și sînt favorabile discuției noastre. Delegația Republicii Populare Chineze se pronunță din nou ca această propunere să fie adoptată drept bază pentru realizarea unui acord la actuala conferință.

Cuvîntarea rostită de dl. Bion Ion Te este plină de atacuri calomnioase îndreptate împotriva Republicii Populare Chineze, Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, Republicii Populare Democrate Coreene și a celorlalte țări de democrație populară. Calomniile sale, ca și cele care au dat deja faliment în trecut, sînt făcute pentru a fi pe placul stăpînului său din ordinul căruia a luat cuvîntul aici. El a ajuns la un asemenea grad de cinism, încît a declarat că unicul fapt de care este nemulțumit, este acela că intervenția americană în Coreea este încă insuficientă. El și-a exprimat dorința ca S.U.A. să-și intensifice intervenția. De aici reiese cît valorează întregul său discurs.

Domnule președinte! In ședința din 28 aprilie am arătat că actuala conferință nu poate trece peste problema prizonierilor de război, care, pînă în prezent a rămas nerezolvată de la tratativele de armistițiu în Coreea. Dacă guvernul S.U.A. ar fi respectat convențiile internaționale la care participă S.U.A., problema prizonierilor de război nu ar fi trebuit, la drept vorbind, să devină o problemă, deoarece convenția de la Geneva prevede clar că după încetarea ostilităților, toți prizonierii de război trebuie să fie eliberați și repatriați fără întîrziere. Totuși, autoritățile americane au aplicat în Coreea metode barbare, inumane, de ducere a războiului, au încălcat stipulațiile convenției de la Geneva care prevăd un tratament uman pentru prizonierii de război, s-au comportat cu cruzime față de prizonierii de război coreeni și chinezi și au săvîrșit acte de violență împotriva lor, avînd în problema eliberării și repatrierii prizonierilor de război concepții eronate, contrare convenției de la Geneva, și tergiversînd astfel armistițiul în Coreea. Partea coreeano-chineză a depus multe eforturi pentru a grăbi realizarea armistițiului în Coreea și în cele din urmă a ajuns la un acord cu partea adversară în problema prizonierilor de război.

Cele două părți au căzut de acord să asigure fiecărui prizonier de război posibilitatea de a se folosi de dreptul de repatriere. Nu trecuseră însă nici zece zile de la semnarea acordului cu privire la prizonierii de război, cînd autoritățile Republicii Coreea încurajate de S.U.A., au reținut cu forța, în curs de cîteva zile, începînd cu 18 iunie, peste 27.000 prizonieri de război coreeni și chinezi, iar apoi i-au înrolat cu forța în armată, lipsindu-i în întregime de posibilitatea de a se folosi de dreptul la repatriere. Aceste acțiuni ale autorităților americane și sud-coreene care încalcă acordul cu privire la prizonierii de război, au fost pe punctul de a torpila armistițiul în Coreea, fapt care a provocat dezaprobarea generală. Generalul Clark, comandantul șef al trupelor Națiunilor Unite, a declarat la 29 iunie 1953 că „comandamentul trupelor Națiunilor Unite continuă să depună eforturi pentru readucerea prizonierilor de război evadați". Totuși, pînă în prezent, nici unul din cei peste 27.000 prizonieri de război reținuți cu forța și înrolați în armată, nu a fost readus.

După încheierea armistițiului în Coreea, autoritățile S.U.A. și Republicii Coreea au împiedicat în fel și chip lucrările comisiei neutre de repatriere, prezidată de reprezentantul Indiei. Ca rezultat al acestui fapt, majoritatea absolută a prizonierilor de război coreeni și chinezi care se aflau sub paza comisiei mai sus menționate, nu au obținut posibilitatea de a se folosi de dreptul la repatriere. In consecință, comisia neutră de repatriere nu și-a îndeplinit funcțiunile care i-au fost încredințate prin „Acordul cu privire la competința comisiei neutre de repatriere", care este o parte a acordului de armistițiu în Coreea. La 20 și 21 ianuarie 1954, comisia neutră de repatriere a predat părții americane peste 21.000 prizonieri de război coreeni și chinezi, care se aflaseră sub paza comisiei menționate. In raportul final al comisiei neutre de repatriere din 18 februarie a.c. se arată că „orice acțiune unilaterală a oricăreia dintre părțile interesate va contraveni acordului menționat cu privire la competență", „în afară de cazul cînd cele două comandamente vor cădea de acord asupra modificării procedurii sau a mijloacelor de acțiune față de statutul și soarta prizonierilor de război". Totuși, cu ajutorul forțelor armate și prin amenințări de a recurge la forță armată, partea americană a predat peste 21.000 prizonieri de război coreeni și chinezi guvernului Coreei de sud și rămășițelor clicii lui Cian Kai-și pentru a fi înrolați în armatele lor.

Acțiunile autorităților S.U.A. și ale Coreei de sud, care și-au găsit expresia în reținerea forțată, în două cazuri, a peste 48.000 prizonieri de război coreeni și chinezi, reprezintă o încălcare grosolană a convenției de la Geneva și a acordului de armistițiu din Coreea. Pentru a găsi căi rezonabile spre rezolvarea acestei probleme, delegația Republicii Populare Chineze, de comun acord cu delegația R.P.D. Coreene, prezintă următoarele propuneri:

1. Să se considere necesară luarea de măsuri care să asigure întoarcerea în patrie a prizonierilor de război coreeni și chinezi, care au fost reținuți cu forța de comandamentul trupelor O.N.U. în iunie 1953 și în ianuarie 1954 și înrolați în armată.

2. In scopul de a contribui la luarea măsurilor prevăzute în paragraful mai sus menționat pentru repatrierea prizonierilor de război coreeni și chinezi să se înființeze o comisie alcătuită din reprezentanți ai Statelor Unite ale Americii, Regatului Unit, Republicii Franceze, Republicii Populare Chineze, Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, Republicii Populare Democrate Coreene și Republicii Coreea.

3. Pînă cînd problema prizonierilor de război va fi rezolvată de comisia sus-menționată se înființează grupuri mixte alcătuite din reprezentanți ai Societăților de Cruce Roșie ale statelor interesate, reprezentînd cele două părți semnatare ale acordului de armistițiu în Coreea, care să fie trimise pentru inspecție în locurile unde se află în prezent prizonieri de război.

Conferința de presă a delegației sovietice

GENEVA 4 (Agerpres). — TASS transmite: In seara zilei de 3 mai, la conferința de presă organizată de serviciul de presă al delegației sovietice după ședința conferinței miniștrilor afacerilor externe, L. F. Ilicev, șeful serviciului de presă din Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S., răspunzînd unor întrebări ce i s-au pus a spus următoarele:

In conformitate cu înțelegerea la care s-a ajuns în cursul conferinței de la Geneva, la discuțiile pe marginea celei de a doua probleme de pe ordinea de zi a conferinței — problema indochineză — vor participa, afară de reprezentanții Franței, Angliei, S.U.A., Republicii Populare Chineze și U.R.S.S., reprezentanți ai Republicii Democrate Vietnam — și ai celor trei state asociate: Vietnam, Laos și Cambodge.

Guvernul Franței va lua măsuri pentru invitarea la conferința de la Geneva a celor trei state asociate: Vietnam, Laos și Cambodge.

La rîndul său guvernul U.R.S.S., va lua măsuri pentru invitarea la conferința de la Geneva a Republicii Democrate Vietnam.

Corespondenții au pus reprezentantului delegației sovietice o serie de alte întrebări. Printre altele i s-a pus următoarea întrebare: In cercurile ziaristice din Geneva se răspîndesc zvonuri că cele trei state asociate — Vietnam, Laos și Cambodge — sînt invitate la conferința de la Geneva în numele a trei puteri — Franța, Anglia și S.U.A. Ce puteți spune în legătură cu aceasta?

Ilicev a răspuns: Ne-au parvenit asemenea știri; Republicii Democrate Vietnam i s-a trimis o invitație în numele a două puteri — Republica Populară Chineză și Uniunea Sovietică.

Declarația făcută la sosirea la Geneva de șeful delegației R. D. Vietnam

GENEVA 4 (Agerpres). — TASS transmite:

La 4 mai a sosit la Geneva delegația Republicii Democrate Vietnam, condusă de Fam Van Dong, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Democrate Vietnam, în vederea participării la discutarea problemei indochineze la conferința de la Geneva a miniștrilor afacerilor externe.

Pe aerodromul din Geneva delegația a fost întîmpinată de R. Maurice, șeful Protocolului din Departamentul politic al Elveției, Ch. Duboule, șeful guvernului cantonului Geneva, Ciu En-lai, ministrul afacerilor externe al Republicii Populare Chineze, Nam Ir, ministrul afacerilor externe al Republicii Populare Democrate Coreene, A. A. Gromîko și V. V. Kuznețov, locțiitori ai ministrului afacerilor externe al U.R.S.S., Cian Ven-Tian, Van Cia-sian, Li Ke-nun, locțiitori ai ministrului afacerilor externe al R. P. Chineze, precum și de consilieri și experți ai delegațiilor Uniunii Sovietice, R. P. Chineze și R. P. D. Coreene la conferința de la Geneva.

La sosirea la Geneva, șeful delegației Republicii Democrate Vietnam a făcut reprezentanților presei următoarea declarație:

„Delegația Republicii Democrate Vietnam salută cordial poporul elvețian și pe cetățenii Genevei.

Sarcina deosebit de importantă a conferinței de la Geneva este problema restabilirii păcii în Indochina pe baza recunoașterii drepturilor naționale ale popoarelor din Vietnam, Khmer și Patet-Lao.

Aceasta este năzuința unanimă a popoarelor Indochinei, a popoarelor din Asia de sud-est, precum și a popoarelor din întreaga lume.

Delegația Republicii Democrate Vietnam este gata să contribuie cu toate puterile la reglementarea pașnică a problemei indochineze. Ea este convinsă că eforturile sincere, pozitive ale participanților la conferință vor duce la rezolvarea satisfăcătoare a problemei restabilirii păcii în Indochina, asigurînd în felul acesta menținerea păcii și securității țărilor Asiei, slăbirea încordării internaționale și consolidarea păcii generale".

Ședința din 4 mai

GENEVA 4 (Agerpres). —

La 4 mai a avut loc cea de a șaptea ședință a conferinței miniștrilor afacerilor externe de la Geneva. Ședința a început la orele 15 (ora locală) și a fost prezidată de ministrul afacerilor externe al Tailandei, Wan Waithayakon.

In cadrul acestei ședințe au luat cuvîntul: Leaster Pearson, ministrul afacerilor externe al Canadei, Ioseph Lundt (Olanda) Zaude Gabre Heywot, șeful delegației Etiopiei. Deși politica de forță preconizată de S.U.A. a fost dezavuată atît de principalii parteneri europeni ai S.U.A. cît și de țările asiatice întrunite la Colombo, ministrul de externe canadian a găsit că este cazul să se pronunțe împotriva planului de unificare a Coreei propus de ministrul de externe al R. P. D. Coreene, Nam Ir. In același sens s-a pronunțat și delegatul olandez, Ioseph Lundt.

A luat apoi cuvîntul șeful delegației etiopiene, Heywot. Atît delegatul Canadei cît și ceilalți vorbitori nu au făcut nici o propunere concretă cu privire la rezolvarea problemei coreene.

Ultimul a luat cuvîntul ministrul de externe tailandez. El a propus ca întrucît pentru zilele de 5 și 6 mai nu s-a înscris nimeni la cuvînt, în aceste zile să se continue schimbul de vederi între delegații pentru a se ajunge la clarificarea unor chestiuni, iar următoarea ședință a miniștrilor de externe să aibă loc vineri 7 mai. Propunerea a fost aprobată de delegați.

Cu aceasta ședința a luat sfîrșit.

REDACȚIA: București Piața Scînteii Tel. Nr. 7.61.00 ADMINISTRAȚIA București Str. Academiei 17. Tel. 5.79.66. DIFUZAREA: Tel. 5.38.77. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piața Scînteii.